

**TEXT CUT WITHIN
THE BOOK ONLY**

DAMAGE BOOK

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200917

UNIVERSAL
LIBRARY

NIA UNIVERSITY LIBRARY

81-6
A49C

Accession No. K4922

book should be returned on or before the date
indicated below.

10/1/11

ಶ್ರೀ ಚರಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

—ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ

ಚೈತ್ಯಾಲಯ

(ಕವನ-ಸಂಕಲನ)

ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ .

ಉಮಾಜ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಮುದ್ರಕರು :

ಭಾಲಚಂದ್ರ ಘಾಣೇಕರ
ಪ್ರತಿಭಾ ಮುದ್ರಣ, ಧಾರವಾಡ

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ, ಜೂನ್ ೧೯೫೭
(ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ)

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೧.೨೫

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಭಾಲಚಂದ್ರ ಘಾಣೇಕರ
ಸಮಾಜ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ, ಧ

ಚೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮುನ್ನುಡಿ

ಈ ಸಂಗ್ರಹದೊಳಗಿನ ಕವನಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾವಾನುವಂಶ ಅಂಥ ಭಾಷಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ. ಈ ಅನುವಾದ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಮೂಲದ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ, ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕವಿಗಳೊಳಗಿರುವುದು ಸ್ವಾನುಭೂತಿಯಲ್ಲ. ಸಾತ್ವಿಕದ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯಿಂದ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಕಲ್ಪನಾಘಟಿತ ಕೃತಿ. ಈ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಹ್ಯರಾದ ವಾಚಕರು ಅನೇಕ ಸಲ ಓದಿ ಕಲ್ಪನಾರಮ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆ ಬಗೆಯ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದವರೇ ಕೆಲ ಮಾತುಗಳು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಗಳಾಗಿಯೇ ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನಾರ

ವಿಚಾರವಾಗಿಯೇ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಕವಿ

ಅರವಿಂದರು ಶ್ರೀ ಮಾತೆಯವರು 'ಯುಷೀಕ

ಚಮುಧೋನುಧಾವತಿ' ಎಂಬ ಪಂಕ್ತಿ

ವರು. ಅದರ ಹದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು

ಇರೆ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕಿಂತ ಭಾವಾನುವಂಶ

Ch ಪ್ರತಿಭೆ ನಿರ್ಮಿತಿಯೇ ಲೇಸು

ಹಾಗೆ ಸ್ವತಃ ಕೃತಿರಚನೆ

ನಾನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿ

ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾತೆಯವರ

ವೆಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ

ವಾಗ ನಾನನುಭವಿಸಿದೆ

ಅವರ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅನುಭವಿಸುವದು ಕಷ್ಟ
 ರೀತು. ವಿಫಲತೆಯ ಅನುಭವವೂ ಬಂದಿತು. ಆ ವಿಫಲತೆಯೂ ಕೃತಿ
 ರ್ವಾಣ ಸಮರ್ಥವಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಬಂದ ಕೆಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನನ್ನ 'ಹೃದಯ
 ದ್ರ' ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಪೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ವಚನಗಳು ಎಂಬ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ
 ದರ ಮತ್ತು ಮಾತೆಯವರ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸುಭಾಷಿತಗಳನ್ನಾಗಿ ಶ್ಲೋಕ
 ಗಳಾಗಿ ವಿರಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧಿಗೂ ಭಾವಕ್ಕೂ ಒಂದು
 ಸಂದೀತೆಂದು ನಾನು ಎಣಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪೂರ್ವಾನುಭವವನ್ನೆ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಪುನರಾನುಭೂತಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು
 'ಸಾಸ್ವಾದನ ಮಾಡುವ ಕಾವ್ಯಕೃತಿ ಒಂದು ಬಗೆಯದು. ಅನನುಭೂತ
 ಭಾವಗಳನ್ನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಎಟಕುವಂತೆ ಶಬ್ದರಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ
 ೩ ಜೇರೆ ಭೂಮಿಕೆಗೆ ಎತ್ತುವದು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾವ್ಯಕೃತಿ.
 ಅರವಿಂದರ ಕಾವ್ಯ ಆ ಜಾತಿಯದು. ಅನುಭವ ಎಷ್ಟೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪ
 ಸ್ವರೂ ಅದರ ಸಾಹಿತ್ಯೀಕರಣವಾದೊಡನೆ ಅದರ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣವೂ
 ದೇ—ಅಂದರೆ—ಅಸಾಮಾನ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದು ಮುಟ್ಟಿ
 ಕಾರ್ಯವೂ ಸಾಮಾನ್ಯವನ್ನು ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಗೆ ಎತ್ತುವ ಕಾರ್ಯವೂ
 ಸ್ಥಮುಖೇನ ಯಾವಾಗಲೂ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ವೇದದಲ್ಲಿ ಅನು
 ವೇದಕ್ಕೂ ನಿಲುಕದ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಭವವು ದಾಸರ ಶರಣರ
 ರುಪಂಜದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಜನರ ನಾಣ್ಣುಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಸತ್ಕರ್ತೃ
 ಕನ್ನಡವು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಲೆ ಇರು
 ದಂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಅನುಭವೋಕ್ತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳು
 ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿ
 ಅನುಭಾವ ಸಂಪತ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದ ಶಬ್ದವೈಭವವನ್ನೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ
 ಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಬಗೆಯ ಶಬ್ದಸಂತತಿಯ ಧಾರೆಯನ್ನು ಕಂಡು ವಾಚ
 ಬೆರಗಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಸೋಪಾನ.

ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲ ಕವನಗಳಿಗಾಗಿ ಬಳಸಿದ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ತು ಇದೆ. ಸಾಮಗಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವರವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯ
 ಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಓದು ಸುಲಭವಾಗುವದು.

ಇದೇ ಬಗೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಬೇರೆ ಕವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸೋಪಾನದೊಳಗಿನ ' ಸಪ್ತಕಲಾ ' ಎಂಬ ಕವನ ಅ ಜಾತಿಯದು.

ಈ ಕೃತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರಲು, ಹಾಗೆ ಮುದ್ರಿಸಲು ಸಮ್ಮತಿ ಕೆ ಶ್ರೀ ಮಾತೆಯವರಿಗೂ ಅದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಡಲು ನೆರವಾದ ಸಮ್ಮಿತ್ರರ ಮಾಧವರಾವ್ ಪಂಡಿತ ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಋಣಿಯಾಗಿರುವೆನಲ್ಲದೆ (ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅನುವಾದಗಳ ವನ್ನು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಂಡಲದ ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಸ್ವಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕ್ಷಾಗಿ ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಋಣಿ.

' ಜೈತನ್ಯಾಲಯ 'ವು ವಾಚಕರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲು ಸ್ಥಾಯಿಗೆ ತರಲು ನೆರವಾಗುವದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಪ್ತದಯರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸಾಧನಕೇರಿ
೧೧-೫-೫೭ }

—ದ. ರಾ. ಚ

ಪರಿವಿಡಿ

ಕವನ	ಪುಟ
ಪೂರ್ಣಮಾಡು	೨
ನಾಳಿನ ಮಗು	೪
ವಿದ್ಯುತ್‌ಪ್ರತನ ಅವತಾರ	೫
ಅಗ್ನಿರಾಜ	೭
ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ವೈಶ್ವಾನರ	೯
ಬಂಧವಿವೋಚನೆ	೧೦
ಸುವರ್ಣ ದೀಪ	೧೧
ಅನಂತ ಸಾಹಸ	೧೨
ವಿಶ್ವಾವತಾರ	೧೩
ಕಲ್ಲುಮೂರ್ತಿ	೧೪
ಅತಿಥಿ	೧೫
ವೈ	೧೬
ಮುಕ್ತಿ	೧೭
ಬೆಳಕು	೧೮
ಮಿಹಿರ ದ್ವೀಪ	೧
ಆತ್ಮಾರ್ಥಿ ಸ್ವಾರ್ಥಿ	....
ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿ	....
ಅದ್ವೈತ	....
ಮಾನವ-ಭೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರಾಣಿ	....
ಸಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ಚಕ್ರ	....
ಪುನರ್ನವ	....
ಸ್ವಪ್ನನೌಕೆ	....
ಹುಲಿ ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲೆ	....
ಪ್ರತೀಕ್ಷಾಸಮಾಧಿ	....
ಆತ್ಮದ ಧೃಶ್ಯ	....

೨೬.	ಐಕ್ಯಸಾಗರ	....	....
೨೭.	ಅಗ್ನಾಯಿ	....	....
೨೮.	ಉರಿಗಾಳಿ	....	....
೨೯.	ಸಮಾಪತ್ತಿ	....	....
೩೦.	ಸಮಾಧಿ	....	....
೩೧.	ಪ್ರಯಾಣದ ಕೊನೆ	....	....
೩೨.	ಕಿಂಚಿತ್‌ಶೇಷ	....	....
೩೩.	ಅಜ್ಞಾನ-ಮಗ್ನಾತ್ಮ	....	....
೩೪.	ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ	....	....
೩೫.	ಪ್ರಾಣಾಂಗನ	....	....
೩೬.	ದಿವ್ಯಶ್ರುತಿ	....	....
೩೭.	ಉತ್ಕೃಷ್ಟ	....	....
೩೮.	ನಿರ್ವಸ್ತುಭಾವ	....	....
೩೯.	ಸಾವಿತ್ರಿ	....	....
೪೦.	ಆರೋಹ (೧ ಮೌನ)	....	....
೪೧.	ಆರೋಹ (೨ ಮೌನಾತೀತ)	....	....
೪೨.	ಪ್ರಾಣದೇವತೆಗಳ ಪರಮಸ್ವರ್ಗ	....	....
	ಪೆರುಮಾಳನ ಕೆಂದಾವರೆ	....	....
	ಮಾನಸ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ	....	....
	ವಿತ್ತಿ	....	....
	೧.	....	....
	೨, ೫೦. ವಚನಗಳು ೧, ೨, ೩, ೪	....	....
	೫	....	....
	!	....	....
		....	....
		....	....

ಚೈ ತ್ಯಾಲಯ

ಪೂರ್ಣ ಮಾಡು

ಅಂದೆ ನೆಲವು ಪಡೆದೀತು ಅಮರ ಜೀವಂತ ಶಾಂತಿಯನ್ನು
ಎಂದು ನಾಡ-ನಡೆವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಬುದೊಂದೆ ನಿಜವು.
ಆ ಪೂರ್ಣ ನಿಜದ ನೆಲೆ ಮೊಲೆಯ ಬಯಸಿ ಭಕ್ತಿಯಲಪೇಕ್ಷಿಸುವೆವು.
ನೀ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡು ಹೇ ದೊರೆಯೆ ! ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬಯ್ತು ಬಯಕೆಯನ್ನು.

ನಾಳಿನ ಮಗು

ಫಲದ ನಿರ್ಣಯವು ಏನು ಆದರೂ ಕ್ಷುಬ್ಧನಾಗನವನು
ನೇರಾದ ರೀತಿ ರುಜು ಅವನ ನೀತಿ, ಸಿದ್ಧಿಸದೆ ಇದ್ದರೂನು
ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಕುಶಲನಾಗಿ
ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಸಾರುವನು ಜಗಕೆ ನಿರ್ಭೀತ ಧೀರನಾಗಿ.

ಫಲವೆಂದೆ ಬರಲಿ ಯುಗಯುಗವು ತಾಳಿ ಎದೆಗೆಡದೆ ಇರುವನಾತ
ಗೊಣಗುಡದೆ ಅವನು ಅವಘಡವ ಸಹಿಸಿ ಎದುರಿಸುವ ವೀರಜಾತ
ಸಡಲಿಸನು ಅವನು ಹವಣಿಕೆಯ ಹಿಡಿತ ಶತಕಾನುಶತಕವಾಗಿ
ಸಿದ್ಧಿಸಲಿ ಬಿಡಲಿ ಸಮತೆಯನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳನಾತ ಸಾಮ್ಯಯೋಗಿ.

ಅಪಜಯವು ಬರಲಿ ಕೊನೆ ವಿಜಯವಿಹುದು ಎನುತೆನುತ ಯುದ್ಧವೆಸಗಿ
ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗೆಯು, ಎದೆ ಸೊಗದ ಬಗೆಯು, ಸ್ಥಿತಿ ಬರಲಿ ಎಂತೊ ಮಸಗಿ
ಪರಗುಣದ ರಸಿಕ ಸಹಕಾರಿಯವನು ಸತ್ಕೃತ್ಯವೆಲ್ಲಕೂನು
ಸಂಯಮದಿ ಬದ್ಧ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯಸಿದ್ಧ ಹೀಗಿರಲು ಬೇಕು ಮಗುವು.
ಅವನಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಗಳ ಉದಯ ತೋರುವದು ಬರುವ ಯುಗವು.

ವಿದ್ಯುತ್‌ಪುತ್ರನ ಅವತಾರ

ಸುಸಮರ್ಥನಾದ ವಿದ್ಯುತ್‌ಪುತ್ರನೊಬ್ಬ ತಾನೀ ಭೂಮಿಗಳಿಗಿದು ಬಂದ
ಅಪುರಿತಮ ತ್ವರಿತಗತಿ ಅಗ್ನಿ-ಪಾದಗಳಿಂದ.
ಮಾನವನ ಮೈಕಟ್ಟು ಘನಗರ್ಜನೆಯ ತೊಟ್ಟು,
ನರಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ಬೆಳಕು.

ಸ್ವರ್ಗದತಿ ಶಾಂತಗತಿ, ಮಹಿಮೆಯಾ ಮಾಧುರ್ಯ, ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗ
ಗರಿಗೊಂಡ ಬಲ ಇಳಿದು ಬಂದವಾಗ.
ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಒಂದೆ ಮರ್ತ್ಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದವು
ಒಂದೇ ಹೆಸರ ತಾಳಿದವು.

ಅಗಲಗಲ ಗತಿಯ ಅಲೆ ಮಸಕು ಭೂಮಂಡಲದಿ ಬಂತು ಬಳಲಿ
ಉತ್ಪುಲ್ಲಸ್ಥಪ್ನೋತಃ ಗುಂಫಗಳಲಿ.
ಭವ್ಯತೆಯ ಕರುವಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಬಾಳಾಗಿತ್ತು
ಕಡಲಗಲ ಕೈ ಕಾಲ-ಚಕ್ರ ಅಮುಕಿತ್ತು.

ಮಾನವನ ಆತ್ಮ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪಡೆದಿತು ಬಾಳ ನಾರಘ್ಯ
ಧೀರ ಉದ್ಭವ ದೇವದೇವತೆಗಳಾತಿಥ್ಯ.
ಪುಪ್ಪಭಂಜನ ಪಕ್ಷ ಉತ್‌ಕ್ಷಿಪ್ತ ವಾಯುಪಥದಲ್ಲಿ ಹಾರಿತ್ತು
ಭವ್ಯ ಆದರ್ಶಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಎಸೆದ ಈಟಿಯ ಹಾಗೆ ಏರಿತ್ತು.

ಡೆಂಡರಿಸಿ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದವು ಪುರಾತನಾಯಸ ಕವಚ
ಗೋಡೆ ಸಿಡಿದೊಡೆದು ಬಿದ್ದಿತು ಪುರಾಣ ಪ್ರಕೃತಿ
ತರುಣತರ ಸೌಂದರ್ಯ, ಸುವಿಚಾರ, ಸುಪ್ರಭೆಯ ಜಗದಿ
ಹೊಕ್ಕ ದೇವನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಹೊಸತನದಿ.

ಮೂಡಿತ್ತು ದೇವವಾಣಿಯ ಸೊಲ್ಲು ಮಾನವರ ತುಟಿಯಲ್ಲು

ಹೃದಯ ಎಚ್ಚತ್ತಿತ್ತು ಮಿಂಚು ಬೆಡಗಿನ ಬಿಳಿಯ ನಸುಕುಗಳಲು
ಗಾಳಿ ಬೆಳಕಿನ ಬಟ್ಟೆ, ಉಸಿರು ಹರ್ಷದ ಕುಸರು
ದೇವಲೀಲೆಯ ಆಟದಂತೆ ಬಾಳು.

ಅಗ್ನಿರಾಜ

ಅಗ್ನಿರಾಜ :

ಬೆಂಕಿ ನಿಲುವಂಗಿ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬುನಿಯಿಂದ ಬಂದ ಜೀವ
ಸಪ್ತಸ್ವರ್ಗಗಳ ಸುಪ್ತ ಮೌನವನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಯಾವ ?
ನೀನು ಏನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮದೊರಸನೊ ? ಅಭವ ಸ್ವಯಂಭವನು.
ಪರಂಧಾಮದಾ ಅತಿಥಿಯೇನು ? ಪೌರಾಣ ಕಾಲದವನು.

ಮನುಕುಲ ದೂತ :

ಮಾನವ್ಯಕುಲದ ಹರಿಕಾರ ನಾನು, ಅಂತರ್ಯದಾತ್ಮನಾನು ;
ಇರುಳನ್ನು ಕೊಡಬಿ ಸಾವನ್ನೆ ತಡೆದ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಪ್ರಮಥ ನಾನು :
ಅಮೃತಬಿಂಬ ಪುತಿಬಿಂಬಿಸಿರುವ ಪೌಂದರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸೂನು.
ಅಮರ ಜ್ಯೋತಿ ಮೃಗವೇಧಕಾಗಿ ಬಂದಂಥ ವ್ಯಾಧಶಿವನು.

ಅಗ್ನಿರಾಜ :

ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಿರುವುದಾವ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯು ?
ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರೆಯು ಬರ್ಚಿ ನಾಲಗೆಯ ಚಾಚಿ ಕಾಯುತಿರೆಯು
ಸನಾತನದ ಸತ್ಯಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಬಂದೆ
ಕಲ್ಪನಾತೀತವಾದ ನವಕಿರಣದೊಂದು ಅಂಶವೆಂದೆ ?

ಮನುಕುಲ ದೂತ :

ನವೋನವದ ಜಾಗೃತಿಯಲೆದ್ದ ಜೀವಾಗ್ನಿ ತೋಚುತ್ತಿಹುದು ;
ಮರಣ ಸೀಳಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ ಮೇಲೆ ಶಾಶ್ವತಕೆ ಚಾಚುತ್ತಿಹುದು ;
ಯಜ್ಞ ಸಕ್ತಿ ಗುರಿಯತ್ತ ಹಾರಿ ಶಿಖೆ ಏರಿ ಹರಿಯುತ್ತಿಹುದು ;
ಮಾನವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದು ಎದ್ದ ದೇವತ್ವ ಉರಿಯುತ್ತಿಹುದು.

ಅಗ್ನಿರಾಜ :

ಭಂಗುರದ ಹಂಗು ಹರಕೊಂಡು ಬಂದೆ, ಓ ಮಗುವೆ ಏನೋ ಬೇಕೋ ?
ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಸಾವಿರದ ಸಯ್ತಿನಲಿ ಗುಮ್ಮನಿಹುದೆ ? ಸಾಕೋ.
ಏನು ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಮುಖಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವೆ ಎನುವೆ ನೀನು
ಅಸ್ಪರ್ಶ ಯೋಗ ನಿರ್ವಾಣದಲ್ಲಿ ಲಯವಾಗಬೇಕು ಏನು ?

ಮನುಕುಲ ದೂತ :

ಪಾತಾಳಖಾತದಜ್ಞಾನದಬ್ಬು ಹೊತ್ತಿರಲಿ ದಿವ್ಯದೀಪ್ತಿ.
ನರಕಯಾತನೆಯ ಜೀವದಲ್ಲಿ ತಾನಿರಲಿ ದೇವಶಕ್ತಿ.
ಮೂರುಕಾಲಕೂ ಮೀರಿ ದುಃಖಿಸದ ಸುಖವು ಭೂಮಿಗೊಂದೆ
ಅಕ್ಷುಬ್ಧವಾದ ಹದಗೆಡದ ಶಾಂತಿ ಮಾನವಗೆ ಬೇಡಬಂದೆ.

“ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ವೈಶ್ವಾನರ ”

ನನ್ನ ಜೀವಾಲಿಂಗನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಪಂಚ
ಕೃತ್ತಿಕೆಯ ಕಿಚ್ಚಗಸ್ತ್ರನ ತಪಃಸುಖವು.
ಜೀವಜೀವದ ರೂಪರೂಪದಲಿ ನಾ ಕಾಂಬೆ
ನನ್ನದೇ ವೈಯ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖವು.

ನನ್ನ ನೋಡುವ ನೋಟ ನನ್ನದೇ ಕಣ್ಣಾಟ
ಎಲ್ಲಿದೆಯ ಮಿಡಿತ ನನ್ನದೆಯ ಶಾವು.
ನನ್ನ ನರದಲಿ ಹರಿಯುತಿದೆ ಜಗದ ಮಧುರ ಸೊಗ
ಅದರ ದುಃಖದ ಕೋಟಿ ನನ್ನ ನೋವು.

ಅದರೇನಾ ಕರ್ಮಸಂತತಿಯ ತೆರೆಗಳೊಲು
ನನ್ನ ಮೇಲ್ಮೈ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ತಿರುಳು.
ಮೊಳಕೆ ಮೂಡದ ಬೀಜ, ಕಾಲ ಮೀರಿದ ತೇಜ
ನಾನು ಕನ್ನಡಿ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ನೆರಳು.

ನನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸುಳಿ ಇತ್ತು
ಅಲ್ಲಿ ನಾ ಹುದುಗಿದ್ದೆ : ಮುನ್ನೀರ-ಎದೆ-ಮುತ್ತ !

ಬಂಧವಿಮೋಚನೆ

ಮನದ ರಿಂಗಣದ ರಂಗಭೂಮಿಯನು ಅಗೆದು ಬಗೆದು ನಾನು
ಆತ್ಮನೌನಿ ಮುನಿಯಾದೆ ಬಾನಿನಲಿ ನಿಂತ ಹಾಗೆ ಭಾನು.
ಪ್ರಾಣ ಅಲ್ಲ; ಹೊತ್ತರಿಯೆ ನಾನು; ಕ್ಷಯರಹಿತ ಚಂದ್ರನಾಗಿ
ಸನಾತನದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಗೋಲದಲಿ ನಾನೆ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ.

ಮುಕ್ತನಾದೆ ನಾ, ತೀರಿಹೋಯ್ತು, ಆ ಅಲ್ಲ ಆತ್ಮರಚನ.
ಅನ್ಯತ ನಾನು, ಕೇವಲನು ನಾನು, ಮೀರಿದೆನು ವರ್ಣವಚನ.
ನಾನೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ನಿಶ್ಚಯದ ಹೊರಬಿದ್ದೆ ಎದ್ದೆ ಮೇಲೆ.
ನಾಮಕೃತೀತ ನಾನಾದೆನಿಂದು ನನಗಿಲ್ಲ ಮೇರೆ ಬೇರೆ.

ನನ್ನ ಮನವು ಗಂಭೀರ ಗುಂಭ ತುಂಬಿಲ್ಲ ಹಿಗ್ಗು ಬೆಳಕು.
ನನ್ನ ಹೃದಯವಾಸಂಸ್ಕರಿಸಿಲ್ಲವು ಪ್ರಸಾದೋಗು ಧನಕು.
ಮುಟ್ಟುತಟ್ಟು ಕಿವಿ ಕಣ್ಣು - ಕಟ್ಟು ಕರಣಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಕುಂದು
ಆ ಅಚ್ಚ ಸ್ವಚ್ಛ ಅನಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ದೇವ ಏಕವಿಂದು.

ಸತ್ ಪುರುಷ ಹರುಷ ಅನಂದ ಸಿಂಧು ಲೋಕೈಕವಾದ ಸರ್ವ
ಯಾರೊಬ್ಬನಲ್ಲ, ಆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಇರುವೊರ್ವ ನಾನೆ ಸರ್ವ.

ಸುವರ್ಣದೀಪ

ನನ್ನ ಮಿದುಳು ದಳವೇರಿ ದಳಿಸಿತು ಸ್ವರ್ಣದೀಪ್ತಿ ಇಳಿಯೆ.

ಮನದ ಕಂನೆಯ ಹುಳುಗಳೆಲ್ಲ ಹೊತ್ತೇರಿ ನಿಜ್ಜೆ ತಿಳಿಯೆ.
ಜ್ಞಾನಮಯದ ಉದ್ವಿಗ್ನನಕ್ಕೆ ಪ್ರಜ್ಞಲಿತವಾದ ಮೇಲೆ.

ಶಾಂತ ಕಾರ್ತಿಕದ ಸಪ್ತನಡುವೆ ಉಂವಂತೆ ಪ್ರೇಮಜ್ವಾಲೆ.

ಕೊರಗಿಗಿದು ಬಂದಿರಲು ಆಹ! ಆ ನಿನ್ನ ಸರ್ಣದೀಪ

ವಾಣಿ ಇನಿವಾಗಿ ಮಾಗಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿದೆ ಏಕರಾಗ ಭೂಪ.

ಶ್ರುತಿಯ ಮೀಟಿದರೆ, ಸ್ತೋತ್ರಜಲಧಿ ನಿನ್ನಡಿಗೇ ನುಗ್ಗಲುಂಟು

ಅನ್ಯತ ಕುಡಿದ ಗಂಧರ್ವಮತ್ತ ಗೀರ್ವಾಣ ಹಿಗ್ಗಲುಂಟು.

ನಿನ್ನ ಸ್ವರ್ಣದೀಪ್ತಿಯಲಿ ಜೀಗಿತಿಗೊ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಭಾಗ

ನಿನ್ನ ಶಾರ್ವತದ ಉಸಿರು ಅಡುತ್ತಿದೆ ಪ್ರಾಣದಿಟುಕು ಜಾಗ.

ನಿನ್ನ ಸುತ್ತ ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಈಗ ದೇಗುಲವೆ ರೂಪಗೊಂಡು

ಹೃದಯರಾಗಗಳು ಶಿಖರಗಟ್ಟುತ್ತಿವೆ ಧೂಪ ಎಂದುಕೊಂಡು.

ಪಾದಗಳಲಿ ಇಳಿದಿರಲು ನಿನ್ನವಾದಾ ಸುವರ್ಣದೀಪ

ನನ್ನ ಇಳೆಯು ಲೀಲಾಭೂಮಿ ನಿನ್ನಡಿಗೇ ಬಹು ಸಮೀಪ.

ಅನಂತ ಸಾಹಸ

ಅನಂತ್ಯದೊಂದು ನನ ಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟೆಹುದು ನನ್ನ ನಾವೆ.

ಎಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿತೋ ; ತನ್ನ ಮಾನವ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಠಾವೆ ?
ಮಸಕು ಮಸಕು ಹಿಂದೆಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಪಾತಾಳಖಾತ ಸಿಂಧು
ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲ, ದೂರ ಧ್ರುವದಾಚೆ ಬೆಳಕು ಸ್ಪಟಿಕ ಬಿಂದು !

ಕಾಣದೊಂದು ಕೈ ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕುತಿದೆ, ಕಾಂಬೆ ಕತ್ತಲೊಂದೆ
ಇರುಳು ರಾತ್ರಿ ಅಮವಾಸಿ ಗುಹೆಯು ಬಾಯ್ತೆರೆದ ಹಾಗೆ ಮುಂದೆ.
ಒಳಗೆ ಕೆಳಗೆ ಹಸಿನಾತನೆಂದು ಪಂಚಾಸ್ಯ ಗುಡುಗುತಿಹುದು.
ಸತ್ತ ಒಲವು ಬೇಸತ್ತ ಒಲವು ಘನ ನಿದ್ರೆ ತೊಡಗುತಿಹುದು.

ಅರಸಿ ಹೊರಟೆ ಆ ಮಹಾಶಕ್ತಿ ನನ್ನನ್ನೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ
ತೋಡಿಹುದಗಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಹುದು ಅಬ್ಬ ನಾಗೇಂದ್ರನನಂತ ನೆತ್ತಿ
ಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಜೀವವೂ ತುಳಿಯದಿದ್ದ ಶಿಖರ
ಮುಳುಗಿ ಹೋದೆ ಅದ್ಭುತ ಐಕ್ಯವಲಿ ಅದರ ಆಚೆ ಪ್ರಖರ.

ಎಂಥ ಜಾಗೃ ಉರಿದೆದ್ದ ಹಾಗೆ ಭಗವಂತ ! ಎನು ಕಿಚ್ಚು !
ಅನತರಿಸಲಿರುವ ಆ ಮೆಚ್ಚು ಮಾಟ ಆನಂದವೆಂಬ ಅಚ್ಚು.

ವಿಶ್ವಾವತಾರ

ಒಂದು ಬಿನ್ನಾಣವಿಹುದು ಸುಸಮಾಧಿ ಸುಸ್ತು ಸೂರ್ಯನಂತೆ.

ಹೃದಯಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗು ಹೊತ್ತಿಹುದು ಅಗ್ನಿಸತ್ವದಂತೆ.

ಹೃದಯ ಹೃದಯ ಮಿಲಿತ್ಯೈಕ್ಯದಂಥವಿದೆ ಒಂದೆ ಸೃದಯಲೋಕ.

ಸುಪ್ರಮೋದ ಪರ್ವತದ ಅಗ್ರಕಿವಿ ಭಸ್ಮಮೌನ ಮೂಕ.

ಶಾಂತಿ ತೊಡೆಯ ತೊಟ್ಟಿಲದಲಾಡಿಸುವಳಲ್ಲಿ ದೈವತಿರುವ

ನೆಲದ ಮಗುಡ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಕಳೆಯುವಳು ಕರುಣೆ ತನ್ನ ಹ

ಬಹು ರಹಸ್ಯಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ನಾಡಿ ಇಹುದು ಸಾಕ್ಷಿ

ವೇಹ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿರುವ ವೇನ ಏಕಾತ್ಮ ಯಕ್ಷ ಯಕ್ಷಿ.

ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಉರಿ ರಜ್ಜುತಿಪೆಯು ಹಿಂದಿಹುದು ಹೃದಯಧಾವ

ಚಿತ್ರರೇಷಿಯಲಿ ಲೇಖಿಸಿಹುದು ಅನ್ವಿತ ರಹಸ್ಯನಾನು.

ಕಲ್ಲುಮೂರ್ತಿ

ದೇವದೇವತಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ | ದೇಗುಲವೊಲು ಕಿರಿಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ||

ಕಟ್ಟಿರಕದ ಕೈ ಕಾಲೂ ಕಣ್ಣು | ದೇವತೆ ನೋಡಿದಳೊ ನನ್ನನ್ನು ||

ಸಜೀವ ಜಾಗೃತ ಅಮೃತವು ದಿವ್ಯ | ಏಕಮೂರ್ತಿಯೇ ಅನಂತಭವ್ಯ ||

ಮದಾಳೇವಿ ಮಾತಾಯಿಯು ಅಂಬೆ | ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವು ಇಚ್ಛೆಯು ಎಂಬೆ ||

ಪೃಥ್ವಿಯ ಗರ್ಭದ ಆಳಡಿಯಲ್ಲಿ | ನಿಶ್ಚಿತ್ತದ ನಿಶ್ಚಯ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ||

ಸರ್ವಶಕ್ತ, ದುರ್ಭೇದ್ಯವು ಮೂಕ | ಗಗನ-ಜಲಧಿ-ವನ ಪ್ರಾಪಿಸಿ ಏಕ ||

ಮುಸುಕಿತು ಇಗೊ ಮಾನಸದಾವರಣ | ಮಾನಸನೇ ಮಾಡಿದಳಾಭರಣ ||

ಅಗಮ್ಯ ನಿಶಬ್ದವು ಸರ್ವಜ್ಞ | ಸುಷುಪ್ತಿಯೊಳು ಎಚ್ಚತ್ತನು ಪ್ರಾಜ್ಞ ||

ಕಂಡಿತು ದೃಷ್ಟಿಯು ಕೇಳಿತು ಶ್ರವಣ | ಏಕವ್ಯಕ್ತವು ಅಯ್ಯೊ ಮೂರ್ತಿಯು ||

ಪೂಜ್ಯವು, ಪೂಜಕ, ಪೂಜೆಯು, ಪೂವು | ರೂಪ ರೂಪಗಳು ನಾವೂ ನೀವು ||

ಹೆಣ್ಣೂ ಮಣ್ಣೂ ಹೊನ್ನೂ ಒಂದು | ರಮ್ಯಗಮ್ಯ ಶ್ರೀ ರೂಪವು ಎಂದು ||

ಅತಿಥಿ

ಕಂಡೆ ನನ್ನ ಅಂತರ್ಯದಮರಪುರುಷನನು ತೆರೆಯಲಿದನ
ಮನದ ಮುಖವಾದ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡ, ಭದ್ರಾಂಕಾರ, ಘನನ
ಮೃತ್ಯುಲೋಕವನು ಅಮೃತನಂತೆ ಯಾವೂತ್ತು ಕಾಣುವವನ
ಮರ್ತ್ಯಲೀಲೆಯನು ದಿವ್ಯಪ್ರೇಕ್ಷಕನ ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿಹನ !

ಹೃದಯಕಿರುವ ಮೈಗಿರುವ ಸರ್ವ—ಪದಗಳ ಸ್ವರಗಿರ್ಗ
ತಟ್ಟಲರಿಯದಾಗಭಗುಡಿಯ ನೀಶಬ್ಧ ಬಿಡು ನಿಮಿರ್ಗ.
ಸಂಕಟವು ಭಯವು—ಭೂಬಿಟ್ಟ ವಿಧಿಯ ಕ್ರೂರಾತ್ಮ ಕರ್ಮಶುನಕ
ಹೆರಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು ಮೈಮನವ, ಬರವು —ಮುಕ್ತಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ತನಕ

ನಿರ್ನಿವಾಣವಾದ ಆ ದೇವಕಿರಣ ಹೃದಯದಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ
ನಿರ್ಮಲವಾದ ಸಾತ್ವಿಕದ ಅಚ್ಚ ಜೀವಾತ್ಮದಕ್ಷಿಯಾಗಿ
ಸರ್ವರಕ್ತ, ದುರ್ಗಮ್ಯ, ಅತಿಥಿ ಉರ್ಧ್ವಾರ್ಧ್ವ ಅಗ್ನಿ ನಿಧಿಯು
ಮರಣ ಬರಲು, ಬಲಿಯೆಂದು ಅದನ ಎತ್ತಿತ್ತು ದಿವ್ಯವಿಧಿಯು

ಪೂರ್ವಪುಕೃತಿಯಾ ಮನೆಯು ಬೀಳುತ್ತಿದೆ, ಕೊಚ್ಚಿ ಕೆಳಗೆ ಕುಸಿದು
ದುರ್ದಮ್ಯನಂತೆ ಅಪ್ಪುಬ್ಬ ಶಾಂತ ಇದನಾತ ಮುಂಚೆ ಮಸೆದು.

ಮೈ

ಈ ಮೈಯೆ ಒಮ್ಮೆ ಇಡಿ ವಿಶ್ವವೆಂದು ನನಗೇಕೊ ತೋರುತಿತ್ತು.

ಈಗ ಜೀವದೀ ಹೊಟ್ಟೆ ಪೂರ್ತಿ ಎಸಿಸುವನು ಎರಡೆ ತುತ್ತು.

ಜಗದ್ವ್ಯಾಡ ಸಂಚಲನರೀಗ ಇದು ಸಣ್ಣನೊಂದು ಸಂಚಿ

ಬೃಹದ್ಬ್ರಹ್ಮಮಿಯಲಿ ಬೃಹತ್ತರದ ಅದರ್ಶಕೆಂದು ಸಂಚಿ

ಒಪ್ಪಿಡಿಯ ಕವಳ ಏತಕ್ಕೆ ಸಾಕು ಅದು ಮಹಾಸುರದ ಭಿಕ್ಷೆ

ಅನಂತತೆಯ ಸಂತತಿಯನುಂಡು ತೀರಿತು, ಆ ಬುಭುಕ್ಷೆ :

ಆ ಬುಭೂಕ್ಷೆ ಒಳಮಡಿಕೆಗಳಲಿ ತುಸ್ತಿ ಂಭಾವವಾಗಿ

ದೇವರಾಯಸವು ಆಗಿ ಇಹುದು ಶಾಶ್ವತದ ಶಾವಿಗಾಗಿ.

ಅದರ ಇದಿರು ಮುಗಿದಿರದ ಹೊತ್ತು-ಗೊತ್ತೆಲ್ಲ ಮುಗಿಲ ತಬ್ಬಿ

ಮಾಡಿದ್ದೆ ಮಾಟ ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆ ಚಿನ್ನ ಎನುವಂತೆ ಘಟನೆ ಹಬ್ಬಿ

ಹೃದಯವನು ಹೊಕ್ಕು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಕ್ಕು ಉಕ್ಕುಕ್ಕು ಮಧುರಪೂರಾ

ಅದರ ಮನವು ಹಾಕುವದು ಎಣಿಕೆ ಧ್ರುವವೆಣಿಗೆ ದೂರ ದೂರಾ.

ಇಟುಕುಮನೆಯ ವಾಮನನು ಬೆಳೆದ ಹೇಗೋಂ ಎರ್ದೆಯೋಗಿ

ಈ ಪ್ರಪಂಚದೊಡನೊಡನೆ ಸಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಂಕಾರನಾಗಿ.

ಮುಕ್ತಿ

ನನ್ನ ಜೀವ ಮನ ಹಿಗ್ಗಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಆಕಾರಕಿಂತ ಅಗಲ
ಆವರಣರಹಿತವಾಕಾಲ ಮುಳುಗಿ ಉಂಡಿತ್ತು ಹರ್ಷ ಮಿಗಿಲ
ಮೈಯ ಪಿಂಡ ಉಡುಗಿತ್ತು ಉಳಿದು ಜಲಲಿಪಿಯ ರೇಷೆಯಾಗಿ
ಆತ್ಮದೇಹಾಂತ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಮೃತಿ ಮಾತ್ರ ಶೇಷವಾಗಿ.

ಬಣ್ಣ ಹಾರಿ ಅಡಗಿತ್ತು ವಿಶ್ವ ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಸೆರಗು ಹರಿದು.
ರುಭ್ರತೆಯ ಏಕಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕೊಂದೆ ಚಿಲ್ಲಿವರಿದು
ಅಮೃತ ಮೂರ್ತಿ ನಟರಾಜನೊಂದು ಸೌಂದರ್ಯ-ಶಾಲೆಯಾಗಿ
ಅಮಿತವಾನಂದ ಪಡೆದ ವೈಶಾಲ್ಯದೊಡನೇ ವಿರಾಲನಾಗಿ

ಹರ್ಷಪುಲಕ ಉಬ್ಬುವಿ ಹಬ್ಬಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದುದ್ದ ಶಾವ.
ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗಿತ್ತು ಬುದ್ಧಿ, ಹಿರಿಹಿಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಭಾವ
ನಿರ್ಭ್ರಾಂತೆ ಶಾಂತ ಸುಸ್ತಬ್ಧದಾಂತ ಪರಿಣಾಮ ಅಲಿಸುವದು
ಸನಾತನದ ಆ ಶಾಂತಿ ಶಾಸನವ ತಾನೆ ಪಾಲಿಸುವದು.

ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯನಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವೆನು ಬಾಳಹಬ್ಬ
ಪ್ರಕೃತಿಯಾಟ ಮುಗಿದಿಹುದು ಈಗ ನಾ ಪುರುಷನೊಬ್ಬನೊಬ್ಬ.

ಬೆಳಕು

ಬೆಳಕು ಬೆಳಕು ಕೊನೆಯಿರದ ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲೆಗೆ ಖಣವೆ ಇಲ್ಲ.
ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾತ-ಖಾತ ತೆರೆವುದು ರಹಸ್ಯನೆಲ್ಲ.
ಜಡದಗಾಢ ಆಖಾತ ಮುಂಚೆ ಮುಚ್ಚಿತ್ತು ತನ್ನ ನೆಲೆಯು.
ಲವಲವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿತ್ತು ಈಗ ಎತ್ತಿದುದು ತನ್ನ ತಲೆಯು.

ಬೆಳಕು, ಹೊತ್ತಿರದ ಬೆಳಕು ತನ್ನ ತಾನಾದ ಅಚ್ಚನೆಳಕು
ಪಾವಿತ್ರ್ಯಮುಪ್ಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗೂಢ ತೆರೆದಿತ್ತು ತನ್ನ ಫದಕು
ಬೆಳಕು ಬೆಳಕು ಕಿಚ್ಚಿದ್ದ ಬೆಳಕು ಆನಂತ್ಯ ಹೃದಯರತ್ನ
ಎದೆಯಲೆನ್ನ ಪ್ರಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತ ಅರಳಿದೆ ಗುಲಾಬಿ ನೂತ್ನ.

ಬೆಳಕೊ ಬೆಳಕೊ ನರನಾಡಿಯಲ್ಲಿ ತುತ್ತೂರಿ ಕುಣಿವುತ್ತೆದ್ದು
ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ಬೆಳಕು! ಆ ಕಾವಿನಿಂದ ಜೀವಾಣು ತಣಿವುತ್ತಿದ್ದು
ಆನಂದ ಮುಗ್ಧ, ಸುಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಪುಜ್ಜಲಿಸುತ್ತಿರುವ ತೀರಾ
ಅಮೃತ ಸ್ಪರ್ಶ ನೆನೆವಂತೆ ರಸದಿ ನಾಂದಿಹವು ಪುಟ್ಟಪೂರಾ.

ದೀಪ್ತಿಸಾಗರದ ಬೃಹದ್ಗರ್ಭದಲಿ ಸ್ತಂಭವಂತೆ ನಿಂತೆ
ಮೂಲದಗ್ನಿಯನು ಮೇಲಿನಗ್ನಿಯಲಿ ಒಂದುಗೊಳಿಸುವಂತೆ!

ಮಿಹಿರದ್ವೀಪ

ಸ್ವರ್ಣಸಮುದ್ರದಿ ಪಯಣಿಸಿಹೆ
ರಜತತೀರವನು ನೂಕಿರುವೆ
ಜ್ಞಾನಭಾಸ್ವರನ ತಲುಪಿರುವೆ
ಇಳೆಯಿರುಳಭಿಜಿತ್ ಸೋಕಿರುವೆ.

ದೃಷ್ಟಿದೀಪಿಸುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು
ಕೆಚ್ಚಿನ ಕಸುವಿನ ಬೆಟ್ಟಗಳು
ಹರ್ಷಜ್ವಾಲೆಯ ಶಿಖರಗಳು
ಕೇವಲ ಬೆಳಕಿನ ಗಾಳಿಯೊಳು.

ಅತ್ತವಿಸ್ತೃತಿಯ ಕಡಲುಗಳು
ರುವನಿವೃತ್ತಿಗಳ ಗಿರಿವರಿಯು
ನನ್ನ ಜೀವದಾ ರಾಜ್ಯವೊಳು
ನಂಗಾ ದ್ವೀಪಾವಳಿಗಳೊಳು.

ದೇವನೆ ನೇವ ಮೌನೋ ಮೌನ
ಕಾಲರಹಿತವಹ ಕಾಲದ ಆಯನ
ಅಲ್ಲಿ ಜೀವನವು ರಾಗದ ಮೂರ್ತಿ.
ಸತ್ಯ ವಿಚಾರವೆ ಭಂದಾಶಯನ

ಅಲ್ಲಿಯ ಬೆಳಕೇ ಸುತ್ತೊಮ್ಮತ್ತು.
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು ಎತ್ತಲು ಇತ್ತು
ಅಮೃತ ಜ್ಞಾನವು ಇಳೆಗಿಳಿದಿತ್ತು
ಮೌನವ ಜನ್ಮದ ಗರ್ಭದಿ ಬಿತ್ತು.

ಆತ್ಮಾರ್ಥಿ-ಸ್ವಾರ್ಥಿ

‘ ಅಹಂಕಾರರಹಿತ ನಾನು ಮುಕ್ತ ಆತ್ಮನಂದನು—

ಸುಡಲಿ ಊಟ ಬರದು ಏಕೆ ಕೂಡಲೆ ತಾನೆ’ಂದನು.

ಅವನಿಗಿಂದೆ ‘ ಏಕೋ ರೋಷ ? ’ ‘ ಎಂಥ ರೋಷ ಎದರದು ?

ಉದರದೇವ ಹಸಿದುಕೊಂಡ ಆ ಗರ್ಜನೆ ಅದರದು ! ’

‘ ಹೀಗೋ ’ ಎಂದೆ—‘ ಹೌದು ’ ಎಂದ ‘ ಎಲ್ಲ ಆಟ ಅವನದು

ಹಸಿಯೆ ನುಸಿಯೆ ನನ್ನ ಬದುಕು ಶುದ್ಧ ಸ್ವಯಂಭವನದು

ಏನು ಆದರೇನು ನನಗೆ ಇಂದು ನಾಳೆ ನಾಡಿದು ’

‘ ನಿಜವೋ ’ ಎಂದೆ ಅನ್ನರಾಗ ಎಳೆದು ಮತ್ತೆ ಹಾಡಿದು ?

‘ ಏಚ್ಛಾ ’ ಎಂದಾ ‘ ನಿಮ್ಮ ಶಂಕೆ ನನ್ನ ತಲೆಗು ಸೋಂಕಿತು

ಒಮ್ಮೆ ಮುಕ್ತ ಸದಾ ಮುಕ್ತ ಉಳಿದುದೇನು ಕೊಂಕಿತು ?

ಒದ್ದಾಡಿದೆ ಗುದ್ದಾಡಿದೆ ಕದ್ದಾಡಿದೆ ಆಗಲಿ

ಹಸಿವು ಹುಸಿವು ಕಸುವು ಕುಸಿವು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಸಾಗಲಿ

ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಮುಕ್ತಗಾಸ ; ಉಳಿದ ತಾನು ಮಾನವು

ತಾಳ ಬಿಡಲಿ, ಮೇಳ ಕೆಡಲಿ ಅದರದೇಕೆ ಭಾನವು ? ’

ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿ

ಇಲ್ಲಿಹ, ಅಲ್ಲಿಹ, ಎಲ್ಲಿಲ್ಲೂ ಅವ ಮುಖಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಮುಖನಾಗಿಹನು
ಹವ್ಯನ ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆಯ ತನ್ನಯ ಬಲಭುಜದಲಿ ಸೈತಾಗಿಹನು
ನಾನೋ ಅಗಸೆಯ ಸೀಮೆಗೆ ನಿಂತು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡೇ ನೋಡುವೆನು
ಬಯಲು ಬಯಲು ನಿರವಯಲಿನಾಡೆ ನಾನನಂತ ಅನಂತ ತೋಡುವೆನು

ಒಡವೆ ಒಡವೆ ಒಮ್ಮಗ್ಗಲು ಕಾಂಬುದು ಅಗ್ಗಲು ಹಿಗ್ಗಲು ಭೂಭೂಮಾ
ಆದರ ಕಿಟಕಿಯಿಂದಿಡೆಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಾಂಬೊಲವೆಲ್ಲವು ನೀಸೀಮಾ
ಸೆರೆಮನೆ ಎನುವುದು ಏತಕೊ ಒಡಲಿಗೆ ಕಾಂಬುದು ಅರಮನೆ ತುಣುಕು ಆದು
ಕೀಲುಕೀಲದಲಿ ವೀಲುವೀಲಿನಲಿ ರನ್ನದ ಕಣಕಣ ಮಿಣುಕುವದು

ಒಡಲು ನನ್ನದೋ ಒಡವೆಯು ಅವನದು ಉಸಿರವನದು ನಾ ಬರಿ ಹೆಸರು
ವೇದವೋದಗಳ ಪಯರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹಚ್ಚಗೆ ಎಸೆವುದು ಆ ಹೆಸರು
ಚಿರಂತನದ ಒಪ್ಪೆನುಪ್ಪೇಲು ಜನನದ ಘನಘನ ಮಾಲೆಯು ಸಾಗುವುದು
ನನ್ನ ಮರಣ ಅವನಮರತೆ--ಸೇರುವ ಸೇರುವೆ ಬಾಗಿಲವಾಗುವುದು

ಅಳ ಅಳ ಪಾಠಾಳ ರಸಾತಳ ಕಾವಣದೊಳೊ ಎನೆ ಬಾಳುವನು
ಪೂಜೆಯಿಲ್ಲವಾ ಪೂಜ್ಯನು ಹೃದಯದಿ ಪೂ-ನಗೆ ಮುಗುಳಿಸಿ
ತಾಳುವನು.

ಅದ್ವೈತ

ಚಂದ್ರಶೈಲದುನ್ನತಿಯ ರಾಜವೀಧಿಯಲಿ ಅಬ್ಬ ಬಂಡೆ
ಆದಿ ಶಂಕರನ ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಿಯೊಂದ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಂಡೆ-
ಹೊತ್ತು ಮುಗಿದ ಮುಮ್ಮೂಕ ತುದಿಗೆ ಆನಂತ್ಯದಿದಿರುಕಡೆಗೆ
ಇಹದಭಂಡ ಕಥೆ ಮುಗಿಸಿದಂತೆ ಪಾಳಿನಲಿ ಒಂಟಿನಡೆಗೆ

ನಿರಾಕಾರ ಏಕಾಂತ ತಂತು ಸುತ್ತುತ್ತಲಿತ್ತು ನನ್ನ
ಹೆಸರೆ ಕೊಡಬರದ ಹೊಸದೆ ಏನೂ ಇತ್ತಲ್ಲಿ ಜಗದ್ವಿಷ್ಣು
ಅಂಕುರಿಸದಿದ್ದ ಏಕೈಕ ನೈಜ ಜಗಮೂಡದಂತೆ ನನ್ನ
ಅಚಲ ಅಚಲ ಬೇರಿಲ್ಲ ಬುಡಕೆ ; ಶಿಖೆಯಿಲ್ಲ ಅಗ್ರ ಭಗ್ನ.

ಸದ್ರೂಪವೆಲ್ಲ ನಿಲಿಸಿಹುದೊ ಮೌನನಾಮವನೆ ಧರಿಸಿ ಮಾತ್ರ
ಹಾದಿಯಿರಲಿಲ್ಲ ಅದಿಗೂನು ಕೊನೆಯೂನು ಧ್ವನಿಗಪಾತ್ರ
ಧೃಷ್ಟನಷ್ಟ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಶ್ರುತವು ಅಶ್ರುತದಿ ಲಯಿಸಬಹುದು.
ನಿರ್ವಚನದಾಚೆಯಾ ಶೃಂಗದಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಲಿಹುದು.

ಅಕ್ಷುಬ್ಧವಾದ ಏಕಾಕಿ-ಶಾಂತಿ ಅವಿಚಲಿತ ಶೂನ್ಯವೆಲ್ಲಿ.
ಪ್ರಕೃತಿದೇವಿಯಾಂತರ್ಯಗೂಢದಾ ಮೂಕ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ.

ಮಾನವ-ಬೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರಾಣಿ

ಆ ಅಸೀಮದಾ ಸಂಚುಹೊಂಚಿನಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರ ಘಟಕ
ವೈಶ್ವಾನರನ ಅವರ್ತನೃತ್ಯರಂಗದಲಿ ಸಣ್ಣ ಚುಟುಕ.
ಬಟಾಬಯಲು ಇದು, ಹೋ ಅಭಂಡ ಶಾಸರ್ಘಹೀನ ಹಳವು
ಅಕಸ್ಮಾತ್ತೋ ಎನುವಂತೆ ಬಂತು ಭೂಮಿಯಲಿ ನರನ ಫಲವು.

ತನ್ನ ನರಿತ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಾನೆರೆತ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ
ನೆರಳು ಬೆಳಕು ಅರ್ಧಾರ್ಧವಿರುವ ಮನ; ಬದುಕಿನೊಂದು ಕಾಣಿ
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೀ ಬಂದಿ, ತಿಳಿವ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚ್ವಾಸ ಹರುಷ.
ಹೇಗೊ ಬಾಳುವನು ಕುಂಟುಕೂರಿಗೆಯ ಕ್ಷಣಿಕ ನೂರು ವರುಷ

ಅದರೇನು ಅಂತರ್ಯ ಪುಗತಿ ದೈವಿಕನ ಅಚ್ಚುಭಲವು
ಅಚಿನ್ಮಯದ ಅಜ್ಞಾನ ನಿರೆಯ ಚೇತನದ ಜೊಕ್ಕು ಬಲವು
ಬರುವೆ ಎನ್ನುತಿದೆ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಸಿಕೊಂಡು
ಆ ಅದೃಷ್ಟ ನಿಷ್ಕರುಣ ರಕ್ತಿಗಳನಿಡಿರು ಎದುರುಗೊಂಡು

ಅಚಿತ್ತಾದ ಈ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯತ್ವದೂರ್ವಭಾವ
ಕಾಂಬೆನೆನ್ನವದು ಮಂದಗತಿಯೊಳೇ ಚಿರಂತನದ ಜಾವ.

ಸಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ಚಕ್ರ

ಯಾರಣ್ಣ ನೀ ಬಿಡುಗಣ್ಣನೇ | ಎವೆಗೆಳೆಯ ! ಕುಳಿತಿಹೆ ತಣ್ಣನೇ
ಮಾನವನ ಕರ್ಮವ ಬಿಮ್ಮನೇ | ಸುಖದುಃಖ ನೋಡುವೆ ಸುಮ್ಮನೇ

ಸಂತಾಪ ಜಾಲಕೆ ಅದರವೇ | ಮರಣಕ್ಕೂ ವಿಧಿಗೂ ಬೆದರವೇ
ಕುರುಡು ಜಗ ಉರುಳುವುದ ಕಾಯುವೆ | ಸಾಕ್ಷಿ ಕಣ್ಣೂ ನೋಯವೇ ?

ಈ ವಕ್ರಚಕ್ರದ ಜೊತೆಗೆ ನೀಸಹನಂತೆ ಏತಕೂ ತಿರುಗುವೇ
ಯಾ ಕಲ್ಪ ತವ ಸಂಕಲ್ಪವೋ | ಈ ಪೃಥವ್ಯ ದುಡಿಸಿದೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ

ನೀ ನಿಲ್ಲದೇನೂ ನಿಲ್ಲದೋ | ಚಿರಕಾಲದಲು ಅನುಭಾವಿಯೋ
ಜಡ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮಿತ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಬಿಟ್ಟಿನ್ನು ಜೀವನ ತೊಳೆವೆವು

ಹುಲು ಎದೆಯ ವಾಸನೆ ತೊಳೆವೆವು | ನಿನ್ನಂತೆ ಪರಿಣತಿಗೊಳುವೆವು
ಎಂದಿನಂತೆಯೆ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೆ ಪ್ರಕೃತಿರಥವೋ ಸಾಗಲಿ

ತನ್ನ ರತಿಕೃತಿ, ಭಿನ್ನ ಗತಿಹಿತಿ, ಅಂಧ ರೀತಿಯೋಳಾಗಲಿ
ಈ ಇಹದ ರಾಗದ್ವೇಷ ಈ ಸುಖದುಃಖ ಜಲಲಿಪಿಮಾನವು

ಎನಿಲ್ಲ ಅರ್ಥವು ವ್ಯರ್ಥವಿದು ಗುರಿಯಿರದ ಜಗ-ಸೋಪಾನವು
ಅಗೊ ಪುರುಷನೋ, ಅದು ಆತ್ಮವೋ, ಆ ಜೀವನೋ ಕಾಯುತಲಿರೆ

ಆಕಾಶವ್ಯೂಹಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕದೊ ಕಾಲತತಿ ಸಾಯುತಲಿರೆ
ಶಮದ ಸೀಮೆಯೊಳಚಲವಿರುವೆವು, ನಿಯತಿ ಮರಣವ ನೂಗಲಿ

ನೀನಾರು ಹೇಳೈ ಸಾಕ್ಷಿಯೇ, | ನಾನಾರು ನಿನ್ನೊಡನಾತನು
ಈ ಲೋಕಚಕ್ರವ ಕಾಲದೇಶದಿ ಕಾಂಬ ನಾನಾತೀತನು ?

ಪುನರ್ನವನ

ಹೃದಯವು ದಣಿವಿಲಿ ನವೆದಿತ್ತು, | ಸ್ವಂದಕೆ ಮರೆಪೋ ಕವಿದಿತ್ತು
ಎಲ್ಲವು ಇತ್ತಿಂದಾಗಿತ್ತು, | ಮುಂದಕೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲೆನಿಸಿತ್ತು
ಬಿಲ್ಲೇ ಕಳಚಿದ ಕೈಯಿಂದ, | ಹೆದೆ ಹರಿದಿದೆ ಒಳಹುರಿಯಿಂದ
ಕೈಗಳ ಹಿಡಿತವೇ ಸಡಿಲಾಗಿ, | ಎಸಿಸಿದೆ ಆಗದು ಒಂಪಾಗಿ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೇ ಹೊರಟಿರಲು, | ಹೊಸ ಮೈ ಹೊಸ ಜನ್ಮವೇ ಬರಲು
ಮುನ್ನೋಡದ ಹೊಸ ಹೊಸ ದೇಶ, | ಹೊಸ ಮುಖಗಳ
ಹೊಸ ಹೊಸ ವೇಷ
ಜಿಲ್ಲೆರುವವೇ ಗುರಿ ನೋಡಿ, | ಹೆಜ್ಜೆ ಹೊಂದಿಸಿ ಬಾಣವ ಹೂಡಿ
ನ್ಯೂರ್ಥ ಕರ್ಮಹತ ವಿಧಿ ವಕ್ರ, | ಮುಗಿವುದೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧದ ಚಕ್ರ ?
ಕಾಲವು ಜೀವಗಳಗಲಿಸಿರೇ, | ಮತ್ತೆ ಅವರು ಒಂಪಾಗುವರೇ ?
ಪ್ರೇಮವು ಹತವಾಗಿರೆ ವಿಕಲ | ಮರುಮೈ ಮಾಡುವದೇ ಸಫಲ ?
ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅದ ಬಂಧಿಸವು, | ಎದೆಯ ತಂತಿಗಳು ಸಂಧಿಸವು
ಮರೆತಿದೆ ಪ್ರಾಣ ಮುಮ್ಮನವು, | ಅವರು ಅತ್ಮಕೆ ಘನ ನೆನೆವು.

ಸ್ವಪ್ನನೌಕೆ

ಓ ಸ್ವಪ್ನಾಗ್ನಿಸೃಷ್ಟಾ ನೌಕಾರೂಢಾಃ ಗುಢಾ
ಯಾರವನೋ ಚಿರತರುಣಾಃ ಬಂದಾ
ಹುಬ್ಬೋ, ಅನಂಗನು ಚಿತೆಯಲಿ ಮಣಿಸಿದ ಕಬ್ಬೋ
ಅಹಾ ಈ ಕಾಯಾ ಹಿರಣ್ಯಾಃ ಗರ್ಭಚ್ಛಾಯಾ
—ಆಕೃತಿಬಂಧಾ
ಮೌನಾ ಕರಗಿಸಿ ಎರೆದಾ, ಸೆಳೆಮಿಂಚಿನ ತೆರದಾ,
ಸವಿನುಡಿ ಛಂದಾ—
'ಆ ಹೃದಯ ಜ್ವಾಲಾ ಮಾಲಾಃ ಲಂಕೃತಾ ಯಜ್ಞಾ ಸಿದ್ಧವೇನೇ ?
ಕಂಕಣಾ ಬದ್ಧವೇನೇ ?
ಬಂದೆನೇ ! ಬರುವಿಯೇನೇ ? '—ಎಂದಾ

ಅರರೇ, ಗದಗದನೇ ಏನೋ ನಡುಗಿತ್ತೋ—ನಡುಗಿತ್ತೂ
ಎದೆಗೂಡಿನ ಹಿಂದೇ
ಏನೇನೋ ಅಡಗಿತ್ತೋ—ಅಡಗಿತ್ತೂ
ನೆನವೇ ನನೆಕೊನೆಹೋಗಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿತೋ ಜೀವನವೃಕ್ಷಾ
ಆಮೋಃದ ಲಿಂಗಃ ಪಡಪಡಿಸಿತು ಪ್ರಾಣದ ಪಕ್ಷಾ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಯ್ತೋ ಭಗ್ಗನೇ, ಸ್ಮೃತಿಸಾರದ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಲಕ್ಷಾ
ಓಹೋ ಹೋಯಿತೋ ಹಡಗಾ, ಬಂಗಾರದ ಹುಡುಗಾ
ಹೃದಯದ ದೇವಾ!—
ತಾಳೆನೇ ನೋವಾ.

ಟೋಳ್ಕೋ ಈ ಜಗವೆಲ್ಲಾ ಬಯಲಿನ ಡೊಗರು

ಬದುಕಾಗಿದೆ ಹಗುರು

ಒಲವಿಲ್ಲಾ ಬಾರನು ನಲ್ಲಾ, ಹಳೆ ಹಿಗ್ಗಿಗೆ ಮೂಡದು ಚಿಗುರು

ಬರದೋ, ಬರದೆನಿಸದೆ ಎಂದೂ ಬರದು

ಕಿಸಲಯ-ನಯ ಹೋಗಿದೆ ತರಿದು

ಬರಿದಾಗಿದೆ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ

ಆ ರುಕ್ಮಾಂಗದ ದೇವನ ಕನಸೂ ಬರಿದಾಗಿ

ಕನಸಿನ ಹಡಗಾಃ ಬರಿದಾಗಿ.

ಹುಲಿ ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲೆ

ಮಿಂಚಿ ಚಕಮಕ, ಬಾಗಿ ತೂಗುತ ಮಣೆದು ಬಳಕುತ ತಡೆದಿದೆ
ಕಾಮಬೆಟ್ಟದ ಪಚ್ಚೆ ಹೃದಯದಿ ಏನು ನುಸುಳುತ ನಡೆದಿದೆ
ನಯನ ನಿಗಿನಿಗಿ ಎದೆಯ ದೃಢಪಡೆ ಏನೊ ನಾತವ ಹಿಡಿದಿದೆ
ಕಳ್ಳಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೆಲ್ಲನಡಿಗೆಯ ಘಾತಸಂಭ್ರಮ ಪಡೆದಿದೆ
ಎಲೆಯ ಸಂದಿಗಳಿಂದ ಜಳಕನೆ ಹರಿದ ಮರ್ಮರ ಗಾಳಿಯೆ
ನೊದಲೆ ನಿರ್ದಯವಾದ ಅದ್ಭುತ ಮತ್ತೆ ಕೆರಳಿವರೆಂತೆನೆ
ಉಸಿರನಡಗಿಸಿ ಭಯದಿ ನಡುಗುತ ಕಾಣಕಾಣುತ ಜಾರಿದೆ
ಮಹಾಮೃಗವಗೊ ಹೇಗೆ ಸಾಗಿದೆ ಬಾಗಿ ನಯಭಯಮಯದಲಿ
ಸೌಮ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯವನು ನಶಿಸಲು ರೌದ್ರ ಸುಂದರ ನಯದಲಿ.

ಮುಗ್ಧ ಮೃಗವಧು ತನ್ನ ಕಾಲಿಲೆ ಮರಣವಿದ್ದೆಡೆ ಸಾಗಿದೆ
ಬನದ ತಣ್ಣೆಲಲ್ಲಿ ತಿಳಿಗೊಳದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯ ಬಾಗಿದೆ
ಪಾಪ, ಸಂಶಯವೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಂಬುಗೆ-ಜೀವಕೆ
ಆಚೆ-ಈಚೆಗೆ ನೋಡದೇ ನಾಲಗೆಯ ಚಾಚಿರೆ ತೇವಕೆ
ಹಾರಿ ಜಿಗಿದಿತು ಮೇಲೆ ಒಗೆದಿತು ಹುಲಿಯು ಹುಲ್ಲೆಯ ಹೀರಿತು
ಅಯ್ಯೊ ಬಿದ್ದಿತು, ಭಕ್ಷ್ಯವಾಯಿತು, ಆಯಿತೋ ಬಾಳಾಯಿತು,
ಗಹನ ಗುಹೆಯಲಿ ಒಂಟಿ ಇಹ ಸಖನನ್ನೆ ನೆನೆಯುತ ತೀರಿತು
ಅದೇ ಸುಖದಲಿ ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲಿ ಹುಲ್ಲೆ ಓ ಹಾಳಾಯಿತು
ಹಾರಿ ಜಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಲುವ ಕೌಶಲವಿರಲಿ ಆರ್ಭಟಿ ಇಂದಿನ
ಆದರೂ ಬಂದೀತು ಎಂದೋ ಹುಲಿಯೆ ಲಯವಾದೊಂದಿನ.

ನೆಲವ ಲಟಲಟ ಮುರಿಯೆ ಮೆಟ್ಟಿದ ಪೆಡಂಭೂತಗಳೆಲ್ಲಿವೆ ?
ನೆರಳ ತಂಗೊಳ ಜಲವ ಕುಡಿದುಳಿದಾವು ಹರಿಣಗಳೆಲ್ಲಿಯೇ !
ಪ್ರಬಲ ಬಲಿಯೇ ತನ್ನ ಬಲಭರಭಾರದಲ್ಲಿಯೆ ಮಡುವನು
ಬದುಕಿನೊಡೆಯನು ಸತ್ತನೆನಿಸಿದ ಸತ್ಯಸಂತತಿ ಜೀವನು
ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲವ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮೃತ್ಯುಸಂಥವ ಹಿಡುವನು.

ಪ್ರತೀಕ್ಷಾ-ಸಮಾಧಿ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೆ ಕಾವ್ ಕೊಡುತಿದ್ದೆ, ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗ ಶಮ-ಶಿಖರದಲ್ಲೊ
 ಮುತ್ತಿತ್ತೋ ಗುಜುಗುಜು ನಾದಾ
 ಝಗಝಗಿಸುವ ನಿಡ್ಡೆಯೊಳದ್ದೆ, ಮಾನಸವನು ಸುತ್ತಿವೆ ಎತ್ತೂ
 ಮರ್ಮರಿಸುವ ನಿರ್ಭರ ಮೌನಾ.
 ಚಿರಶುಭ್ರಜ್ವಲಾ ಗೂಢಾ, ಮನನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತ ಪದಾರ್ಥಾ
 ಜಿನುಗುಡುತಿದೆ ಅಸ್ಫುಟ ನಾದಾ
 ದೃಕ್ ಪಥಕತಿಗೋಚರಸೀಮಾ, ಪಡಿದನಿಸುತ್ತಿಹುದು ಅಲೀನಾ
 ಜಡವಾದದ ಗಾಢ ವಿನಾದಾ
 ಯಃಕಷ್ಟೈಃ ಛಾಯಾವಿಹಗಾ, ಪಕ್ಷಾಹತ ಚಂಚಲಪಾದಾ
 ನಿಶ್ತೇಜಿತ ಪಲ್ಪಲದಂತೆ,
 ಕೆಳಕೆಳಗೋ ದೂರವಿದೂರಾ ಆಕ್ರಾಮಿತರಾಗ ವಿಭಂಗಾ
 ಆಜೀವನ ಜಲಧಿ ಅಪಾರಾ
 ಲಗುಬಗೆ ಬಗೆ ಚಕ್ರಾಕಾರಾ ಹಾರಾಟವೆ ನಿಲಿಸಿದೆ ಪೂರಾ
 ಸ್ವನಿವೃತ್ತವೊ ಸ್ವಾಂತವಿಚಾರಾ
 ನಿಸ್ತಬ್ಧಾ ನಾಡಿವಂದಾ, ಈ ಅಸ್ಥಿತೆ ಶಾಂತಾ ನಿಷ್ಕಾ
 ಅದ್ಭುತ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ನಾತಾ, ---
 ಅವಲೋಕಿಸ ಬಂದಿದೆ ಜ್ಞಾನಾ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೀರಿದ ಮಾನಾ
 ಆ ಮಾನಸ ಪ್ರಮೆಗೆ ಅಮೇಯಾ
 ತುಂತುಂಬಿದೆ ತೂತೂಬಿನೊಳು, ಚೈತನ್ಯದ ಘನ ಅವಕಾಶಾ
 ಸತ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪುಕಾಶಾ,
 ಕಂಪಿಸುತಿದೆ ಸಂವಿತ್ತಾಗ್ನಿ, ಪುಲಕಿಸುತಿದೆ ತಂತಾನಾಗಿ
 ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಪ್ರಭಾವಾ,

ಭೂದೇವಿಯ ನೂತನ ಪಾತ್ರ ಸಮಾಧಿಯೇ ಕಾಂಚಿದಾಮಾ

ಸ್ವರ್ಗಾಂಬರ ವಸನ ಸಮಾನಾ

ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲೊಳು, ದಿವ್ಯಪ್ರಭೆ ಪಕ್ಷಗಳಾದ

ನಿಯತಿಯು ಶುಭನಿದ್ರಾಮುಗ್ಧಾ

ಕಾಲನಿರೀಕ್ಷಾಶೂನ್ಯಾ, ಚೇತಿಸುವಾ ವಿದ್ಯುಲ್ಲೇಖಾ

ವೈವರ್ತಿಕ ಮಂತ್ರೋತ್ಸೇಕಾ,

ಪಾರ್ಥಿವ ಗೃಹ ಸರ್ಜನ ಸಿದ್ಧಾ ಅವಕಾಶಾವಸ್ಥಿತ ದೇವಾ

ಯೋಗಾಲಂಬಿ ಸ್ವಭಾವಾ

• ಚಿರಂತನದ ಪಾದಾರ್ಪಣಕೆ ಆದೇಶಾಗಮನಾರ್ತಸ್ಥಾ

ಪ್ರತೀಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷ ಬುಭೂಷಾ

ಬೀಸಿತ್ತೋವೋ ಸಂಭಾವ್ಯಾ, ಅನಂದ ರಾಗಾಲಾಪಾ

ಆನಂತ್ಯದ ಸಾಗರದಿಂದಾ.

ಆತ್ಮದ ದೃಶ್ಯ

ಮೋಡಗಳೊರಗಿವೆ ನಿರ್ವಾಸಿತವಾದಾಕಾಶದ ಅವಕಾಶದೊಳು
ಆಲಸದಲಿ ದಣೆವಾದವೊಲು
ಗತಿಸಿದ ಕಡಲಿನ ನೆರೆ ತೆರೆ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿವೆ ಬಿನ್ನ
ಉರುಳುರುಳುತ್ತಿವೆ ಅವಸನ್ನ
ಬರಿ ಚಿಂತೆಯೊಳೋ ಕರಿ ಕರೆ ಚಾಚಿದೆ ಶೋಕಾಕುಲತೆಯೆ ಮುಸುಕಿದೊಲು
ವಾಯವ್ಯದ ಉಸಿರಾಟದಲು
ಅಗೊ ಅದರಾಚೆಗೆ ಅಡಕಿಲವಾಗಿವೆ ವಿಷಾದದಲಿ ಹಲ ದಿನ್ನೆಗಳು

ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಕಿಯಾದ ಆ ಆತ್ಮದ ವಿಸ್ಫಾರಿತ ಭಾವ
ರಿಕ್ತವಾದ ಹುಸಿಪುಸಿ ಜಾವ
ಗರ್ಭಿತಾರ್ಥದಲಿ ಕೆತ್ತಿದಂತೆ ಇರೆ ನೆಲದ ಮುಖಕೆ ಮೊಗವಾಡವಿದೆ
ವಿಕಾರದಲಿ ಕೊರೆದಂತೆ ಇದೆ
ಸ್ವಬ್ಧಮನೋದಯ ಮಾನವ ಹೃದಯ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುರಾಗದಲಿ
ಇದಿರಿಸುತ್ತಿದೆ ಸಂಸ್ಕಾರದಲಿ
ವಿಜನ ವನದ ಹತ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸುವ ಆಕಾರದಲಿ

ಎತ್ತರಿಸದೆ ಅಗೊ ನಿಂತಿದೆ ಕಾದು, ಸಹಸ್ರರಶ್ಮಿಯ ವರಕಾಗಿ
ಬಂಗಾರಕು ನೀಲಿಗು ಆಗಿ
ಸಾಗರ ಗೀತದ ಮಂಥರ ಸುಂದರ ಮಂಗಲಮಯ ಧ್ರುವಪದಗಾನ
ಸುಖಸಂಚಲ ತಾನವಿತಾನ
ಗರ್ಭೀರ ತಲದಲಿ ಮಾನವನಾತ್ಮದಿ ದಿವ್ಯಪ್ರಭವಿಸ್ಫೊಟನಕೆ
ಅಂತರ್ಗತ ಉದ್ಘಾಟನಕೆ
ಸ್ವಪ್ರತಿಬಿಂಬವ ಮೂಡಿಸಿದಾಗ ಹಿಗ್ಗಾದೊಲು ದೇವನ ಮನಕೆ

ಐಕ್ಯಸಾಗರ

ಇಗೋಂ ಈ ಮೌನಾ ಸುತ್ತೂಮುತ್ತೂ ಜಗದಗಲಾ ವಾಚಾತೀತಾ
ಶ್ರೀತಾಂ ಶುಭ್ರಾ ಸ್ಥೀತಾ ಖಗಮಾಲಾ ಸಾಗರಮಗ್ನಾಂ
ದಿಗಂತೋಡ್ಡೀನಾ ಲೀನಾ

ನಿಃಶಬ್ದ ಕಾಶವ್ಯಾಸ್ತಾಂ ನಿರ್ನಾದಾ ಪಾರಾವಾರಾ
ನೀಲಾಂತರ್ನೀಲಾ ಅಗಾಧಾಂ ಅನ್ಯೋನ್ಯಾ ಸಾಕ್ಷೀಮೂಕಾ
— ಇಗೋ ಈ ಮೌನಾ.

ಗುರುಗುಮ್ಯಾಂ ಅನಂತಾನಂತಾ ಏಕಾತ್ಮಾ ಏಕೋರಾಮಾ
ಈ ವಿಶ್ವಾಸ್ತೀಷ್ಠಾ ಪುರುಷಾ ಶ್ರೀ-ವಿಶ್ವಕಾರ ಪುಸ್ತಾ
ದೃಷ್ಟಾಂ ಅದೃಷ್ಟಾಂ ಸರ್ವಾಂ ನಿಜಬೀಜಾಂಕುರಿತಾ ಭರಿತಾ
ಒಂದೇ ಇದೋ ಮಹೋದಾರಾ, ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಬೃಹದಾಕಾರಾ, ಅಪಾರಾ
— ಅಹೋ ಈ ಮೌನಾ

ಇದು ಯಾರೋ ಏನೋ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತಾ ವಿದೇಹಂ ನಾಮಾತೀತಾ
ಅಸ್ತೀತ್ಯಾಸ್ತಿಕತಾಲಗ್ನಾ ಏಕೈಕಾ ಅಮೃತಂ ಭೂಮಾ
ಓ ಸ್ಫಾಣೋ, ಶಾಶ್ವತಾ, ಸಮಾಧಿಪುಷ್ಪಾ, ಕೇವಲಾಂಸೀಮಾ
ಅಃ ಸತತಾ ನಿತತಾ ವಿವಿಧಾ ಲೋಕೈಕೇ ಹೃದಯೇ ಮಗ್ನಾ
— ಓಹೋ ಈ ಮೌನಾ.

ಅಗ್ನಾಯಿ

ಅಗ್ನಾಯಿ ! ಇನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸೆನ್ನ
ಓ ಜಾತವೇದಜಾಯೆ
ಗಂಧ-ಸಕಳೆಗಳು ಎಂದೊ ಉರುಳಿದವು
ಕೊಂದೆ ಕಾಮಮಾಯೆ
ಶೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿಸ್ಸ ಜೀವನವ
ಜ್ಯೋತಿಲಲಿತೆ ನಲ್ಲೆ !
ಬಯಕೆ ಸುಟ್ಟೆ ಆ ದುಗುಡ ಬಿಟ್ಟೆ ಹಿ-
ಗ್ಗನ್ನು ತಾಳಬಲ್ಲೆ
ಮೋದಮೂರ್ತಿ ! ಪುಲಕಿಸುತ ಬಾರ ಆ-
ನಂದದೇಕ ಪುತಿಮೆ
ಮೊಗದ ಬಿಡಗಿನಲಿ ನಾಟಿ ಹೀರುವೆನು
ಮುತ್ತಿನೊಂದೆ ಮಹಿಮೆ
ದಿವ್ಯಧ್ವನಿಯೆ ಹೃದಯದಲಿ ನುಡಿಸು ಆ-
ನಂದದೇಕ ತೂರ್ಯ
ಮುದ್ರೆ ಹಾಕು ತನ ತೇಜ ನೆಲಿಸು ಓ
ಪ್ರಾಣಪೂರ್ಣ ಸೂರ್ಯ

ಉರಿಗಾಳಿ

ಆಗೊ ಬಂಗಾರದ ಮೂಡಲದಿಂದ ಬೀಸಿತು ಉರಿಗಾಳಿ

ಏಳ್ಕಡಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಸಿರಿಂದ ನನ್ನಾತ್ಮಕೆ ದಾಳಿ.

ಯಕ್ಷರ ಪಕ್ಷವ ತಾಳಿ ಓಡುವೀ ಪಶು ನಾಗಾಲಾಗಿ

ಹೊತ್ತಿದೆ ಮಾನಸ, ಹೊತ್ತಿದೆ ದೇಹ, ಎದೆ ಮೂರ್ಛಿತವಾಗಿ

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಲಶಕ್ತಿಯ ತಂದೆ ಉರಿಯೋ ನಿರ್ಬಾಧಾ

ಎಲ್ಲಿದೆ ಬೆಳಗಿನ ತಲ್ಲಿನತೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಝುಳುಝುಳುನಾದಾ

ಎಲ್ಲಿದೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳ ತೀನೀಲಿಯ ಲೋಕಾತೀತ ಸುರೆ

ಏತಕೆ ಈ ಮೈ-ಮನದ ಪ್ರಪುಲ್ಲತೆ ಹೃದಯವೆ ನರಳುತಿರೆ ?

ಪ್ರಾಣದ ರಕ್ತಜ್ವಾಲೆಯು ಮತ್ತೀ ಮನಸಿನ ಬಂಗಾರ

ಸ್ವರ್ಗವು ಝುಗಝುಗ ಈ ಭೂ ಧಗಧಗ ಇದೆ ದೀಪ್ತಾಂಗಾರ

ಹೃದಯದ ಬಿಳಿದೋ ಆ ಗುಲಾಬಿಯೋ ಆಗಿರೆ ನೀಸತ್ತ್ವ

ಹೋಗಿಲೆ ಉರಿಯೇ, ಮೌನದೊಳಿರುವೆ, ಬರಲಿ ಪ್ರೇಮತತ್ತ್ವ

ಸಮಾಪತ್ತಿ

ನನ್ನ ಉಸಿರು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿಹುದು ಇಗೊ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭಂದದಲ್ಲಿ;
ನನ್ನ ಅವಯವದಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಹುದು ಭಗವಂತ ಶಕ್ತಿ-ವಲ್ಲಿ :
ಆನಂತ್ಯವನ್ನು ನಾ ಕುಡಿದೆ ಎತ್ತಿಯಾ ಅಸುರ-ಸುರಾ-ಪಾತ್ರೆ
ಕಾಲಲೀಲೆಯದು ನನ್ನ ನಾಟಕವು ನನ್ನ ಸ್ವಪ್ನಯಾತ್ರೆ

ಈಗ ನನ್ನ ಜೀವಾಣುಗಣವು ಪ್ರಪ್ರಮೋದಾಗ್ನಿ ರಚಿತ
ರೋಮ ಹರ್ಷಕನುಕೂಲ ನಾಡಿ ನರಜಾಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮಖಚಿತ
ಪುಲಕ ಪಾರದರ್ಶಿತ್ವ ಹರ್ಷವಾಹಿನಿಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಾಗಿ
ಆ ಅಗಮ್ಯದಾ ಪರಾಶಕ್ತಿಯಾ ಪ್ರಕೃತಿಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ

ದೇಹದಾಸ ನಾನಲ್ಲವೆಂದಿಗೂ ಇನಿಸು ಇನ್ನುಮೇಲೆ
ಪ್ರಕೃತಿ ಜೀತದಾಳಾಗಿ ದುಡಿಯೆ ನಾ ಬಿಟ್ಟೆ ಜಡದ ಶಾಲೆ
ಗಂಡು ಮೀರಿ ನಾ ನಿಂತೆ ಇನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯದ ಇಂದ್ರಜಾಲ
ದ್ರಷ್ಟಾರ ದೃಷ್ಟಿ ಕ್ಷಿತಿಜವನು ಹರಿದು ಮಿತಿಮೀರಿದೊಲು ವಿಶಾಲ

ನನ್ನ ದೇಹ ಸುಖಭರಿತ ದೇವನಾ ಪ್ರಾಣಪೂರ್ಣಯಂತ್ರ
ಬೃಹದ್ಭಾನುವಿನ ಅಮರಜ್ಯೋತಿ ಚೇತನವು ಆತ್ಮತಂತ್ರ.

ಸಮಾಧಿ

ರಜತ ರಶ್ಮಿ ಪ್ರಸ್ಫುರಿತಕಿರಣೆ ಯಾರಿವಳು ತಾರಕೆಯು ದಿಗಂಬರೇ
ದೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿಜದಲಿ ತೇಲಿ ಬಹಳು ಗುಡಿಗಟ್ಟೆಗೊಂಡ ಸೋಮಾವಸರೇ
ತಿಳಿ ನೀಲಿಯು ಬಾನಂಚಿನ ಕರೆಗೆ ಪ್ರಭಂಜನವೇ ಅಡಿರಿಲವಾಗೆ
ಇಗೊ ಜಡಜಲಧಿಯ ಪಸರವ ಮುಸುಕಿದೆ ಶಮ ಮೂರ್ಛೆಯ ಹಾ

ಮನವೋ ಅಸ್ಥಿತಿಯನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಪ್ಪಂದ ಸಮಾಧಿಯಲಿ
ಹೃದಯ ಮೌನದಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಸಾನಂದ ಗರ್ಭವಾಗಿ
ವಿವಿಧೇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರಸ್ಫುರಣ ನಾಟ್ಯದಾವರಣ ಹರಿದು ಹೋಗಿ
ಮೂಕ ನೈಯೋಳುವುದೊ ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿತು ಝಗ್ಗನೆ ಪ್ರಭೆಯಾ

ಸರ್ಗಸುಸಜ್ಜೇ ಓ ತಾರಗೆಯೇ ನಿರ್ಮಲೆ, ಸ್ವಚ್ಛಂದೇ
ಅಜ್ಞಾತಾನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳೆನ್ನಾ ಪರಿವೇಷಿತ ಚಂದ್ರೇ
ಪುರೋಭಾವಿಯಾದಾತ್ಮ ಪರಿಣತಿಯದಿದೊ ಝಂಝೋಚ್ಛ್ವಾಸ
ಏಕಮೇವ ಆನಂದ ಸಾಗರದ ಆತ್ಮಲೀನವಾಸ.

ಪ್ರಯಾಣದ ಕೊನೆ

ದಿನವು ಮುಳುಗಿತು ಬೆಳೆದು ಚಾಚುತ ಇರುಳ ಸಂಜೆಯ ಲಯದಲಿ
ಉದ್ದೊ ಉದ್ದಿನ ಹಾದಿ ಮುಗಿದಿದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿದಿದೆ ಮಾರ್ಗವು
ಇನ್ನು ಒಣ ಒಣ ರಣದ ಭಣಭಣ, ಇನ್ನು ಮೌನಾಶ್ರಯದಲಿ
ಬಂತು ಕತ್ತಲು ಗೋಡೆ, ನಡೆ ನಡೆ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಸ್ವರ್ಗವು.

ಕಿಂಚಿತ್ ಶೇಷ

ಇನ್ನೊಂದೆ ದಿನವು, ಹೋದೀತದೀಗ ಅರೆಸತ್ತ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದು.

ಹೌದೊಂದೆ ದಿನಕೆ ಅರಳೀತು ಮೊಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟೀತು ಪಕಳೆ ಬಗೆದು.

ಇನ್ನಿಷ್ಟೆ ಹಾದಿ ದಾಟಿದರೆ ಬಂತು ಹೊಸ ಜಗದ ಗುರಿಯ ಪೂರ್ತಿ.

ತೀಡಿದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಮೂಡೀತು ನೋಡು ಭಗವತಿಯ ಪೂರ್ಣ ಮೂರ್ತಿ.

ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೀರಿ ಕೊನೆವರೆಗೆ ಬಂದೆನಿಂದು

ಅಗೊ ನೋಡು ಅಲ್ಲಿ ಹುಬ್ಬನ್ನು ಚಾಚಿ ಇದಿರಿಸುವದೇನೊ ಒಂದು

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಬಂಡೆ ಇದ ಮೆಟ್ಟಿದವರು ಆಗಿಲ್ಲವೀಗು ಸ್ವಾಮಿ

ಇನ್ನೊಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ, ಆ ಮುಂದೆ ಬಾನು ಬೆಳಕೆಲ್ಲ ದೇವಭೂಮಿ.

ಅಜ್ಞಾನ-ಮಗ್ನಾತ್ಮ

ಎದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೇಕೆ ಆತ್ಮವೇ ಏಳು ಆಳದಿಂದ
ಏಳು ಏಳು ಜಗದಗ್ನಿಲಿಂಗವೇ ದೇವಕಿರಣದಂದ
ಎತ್ತು ನಿನ್ನ ಮನ, ಎತ್ತು ಹೃದಯಧನ, ಏರು ಯಶದ ತಿಂಗು
ತಿಮಿರ-ಗರ್ಭದರ್ಭಕನೆ ಸೂರ್ಯನೇ 'ತತ್ತ್ವಮಸಿ'ಯ ನುಂಗು

ಏಕ ವಿಶ್ವ, ಸರ್ವಾತ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಏಳು ಯೋಗದಿಂದ
ಜಡಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಏಕೆ ತಿರುಗುತಿಹೆ ಮೂಕಚಕ್ರದಂದ
ದೇವಜನಿತ ನೀನೆನಿಸಿ ಏಳು, ತಿಳಿ ನೀನು ಮರಣರಹಿತ
ಕಾಲ ಮೀರಿ ನೀ ಮರಳು ನಿನಗಹುದು ಅಮರ-ಪಟ್ಟಿ ವಿಹಿತ.

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಕಮಲವನ ಸಂಚಾರಿಣಿಯೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೇಕೇ ಆಸನ
ಅರುಣಚರಣೇ ಮಾಡು ನನ್ನೀ ಹೃದಯವನೆ ಸಿಂಹಾಸನ

ವಿಶ್ವಸುಂದರಿ ನಿಖಿಲಜಗದಾನಂದಕರಿ ಹೇ ಯೋಗಿನೀ
ವಿರಸ ಹೃದಯತ್ಯಾಗಿ ನೀರಸ ಭಕ್ತಿ ಬಂಧನ ಭೋಗಿನೀ

ವಾಪದೂರೇ ಮಾಡು ನನ್ನನು ನಿನ್ನನುಗ್ರಹದಾಗರಾ
ಮಧುರ ಕೌಶಲ ನಾಯೆಯಲಿ ಮಾಡೆನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಸಾಗರಾ.

ಪ್ರಾಣಾಂಗನೆ

ಆನಂದ ತನುಜೆ, ಅನುಭೂತಿಯನುಜೆ, ಅದ್ಭುತಪವಾಡದಂತೆ
ಓ ಜಾತಿವಂತೆ ನನ್ನಿದಿರು ಧ್ಯಾನದಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿ ನಿಂತೆ
ದಿಗ್ವಂತಿದಂತ ಚಾಚಿರುವನಂತದಾಚೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಚೂಚು
ಏನು ಹಾರಿಕೆಯ ದೌಡು ಇಡುವೆ ಆ ಚಿರಂತನದ ಕೂಚು.

ಗಗನ ಶಿಖರಕೇರುತ್ತ ನಡೆದೆ ಹೇ ಗಗನ ದೇಹ ಪಡೆದೆ
ಖೇದ ಮೋದಗಳನೆರಡು ತೋಳಿನಲಿ ತೂಗಿ ತೂಗಿ ಹಿಡಿದೆ
ಇಗೊ ಇತ್ತ ವೃತ್ತ್ಯು ಅಗೊ ಅತ್ತ ಅನ್ಯತ ಎರಡಕ್ಕು ನಡುವೆ ಇರುವೆ
ನೋವು ಸಾವುಗಳ ಕವಳ ಮಾಡಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಬಾಯಿದೆರೆವೆ.

ಘನನಿಬಿಡವಾಗಿ ಆಲಿಂಗಿಸೆನ್ನ ತುಸು ಕೂಡ ತೆರವು ಬೇಡ
ಬಾನಗಲ ನಿನ್ನ ಎದೆ ಹರವುಗೊಳಿಸಿ ಹೃದಯವನೆ ತುತ್ತು ಮಾಡ
ಓ ಭೀಮಕಾಯ ನಿರ್ಮಾಯ ಮುಖವೆ ಹಿಂಜರಿವುದೇಕೆ ಇನ್ನು ?
ಮೂರ್ಛೆಮುಸುಕು ತೆರೆದೆರಗಿ ಬಾರ ಕ್ರೀಡೆಯಲಿ ಇದುವೆ ಚೆನ್ನು.

ತೊಟ್ಟು ಕೂಡ ಬಿಡದಂತೆ ಸವರಿ ಹಿಗ್ಗನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕುಡಿನೆ
ಕಚ್ಚು ಚುಚ್ಚು ಎದೆ ಹೊಚ್ಚು ಬಿಚ್ಚು ; ಮೆಚ್ಚಿದ್ದ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವೆ
ನರಸಿಂಹನಂತೆ ಬಸಿರನ್ನೆ ಹೊಕ್ಕು ಕರುಳುಗಳ ಮಾಲೆ ಸೂಡಿ
ಮಧುಮಾಸ ಮತ್ತಮಧುಕರನ ಹಾಗೆ ರಸ ಸರಸ ವಿರಸಮಾಡಿ

ಏನು ತಾನು ಮಾಡಿದರು ನಾನು ದಾನವನ ಹಾಗೆ ಹೀರಿ
ಅಭಿಮಾನಿ ದೈವ ಬರುವೊಲು ಸದೈವ ಆನಂದ ಮೇರೆ ಮೀರಿ
ಮಾನವನ ಮೈಯೆ ಯಾತಕ್ಕು ಸೈಯೆ, ನಾನಿರುವೆ ಪ್ರೇಮದಂತೆ
ಶಿವ-ರತಿಯು ತಕ್ಕೆಯಲಿ ನಲಿವ ಉಲಿವ ಚಿರಬಾಲ ಕಾಮನಂತೆ.

ನಾ ಬೇಡಲೇನು ನೀ ಕೊಡುವದೇನು ? ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಕು ಬಲ್ಲೆ
ಆ ದೈವದತ್ತ ಈ ಮೊಗದ ಮುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಲಿರುವೆ ಇಲ್ಲೆ
ಅರಸಾದರೇನು ಅಳಾದರೇನು ಆನಂದ ಭೋಗದಲ್ಲಿ
ಬಾಳಾದರೇನು ಹಾಳಾದರೇನು ಈ ಪೂರ್ಣಯೋಗದಲ್ಲಿ.

ಅಧಃಪಾತದಲಿ ನೆರೆದು ಬರುವೆ ಗಂಗಾವತಾರದಂತೆ
ಜೀರ್ಣವಸ್ತ್ರದಲಿ ಮಿಂಚಿ ತೆರೆವೆ ಸುರ ಸುಮನ ಹಾರದಂತೆ
ಮೂರ್ತ ವೃತ್ಯುಮುಖರಂಗದಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವೆ ಅಮರನಂತೆ
ತೊತ್ತುಳಿದರೂನು ಧಢ್ಢಳಿಸಿ ಹೊಳೆವೆ ಸಂಜೀವ ಭ್ರಮರನಂತೆ.

ದಿವ್ಯಶ್ರುತಿ

ಎಲ್ಲ ನಾದದಲಿ ಎಲ್ಲ ದನಿಗಳಲಿ ದೇವವಾಣಿ ಜಾಗು
ಹಾಡು-ಸಾಡು ಗುಡುಗಾಟ ಮತ್ತೆ ಕುದುಕಾಟ ಕೇಕೆ ಕೂಗು.
ಹರ್ಷರೋಕವಲಿ ಮಿಕ್ಕಿಬರುವ ಜೀವನದ ತೊವಲು ಬವಲು
ವೈಖರಿಯ ಗಮಕ, ಗುಂಗುಣಿಸಿ ಬರುವ ಸವಿನುಡಿಯ ಯಮಕಗಳು.

ಕಡಲ ನೊರಿತ ಕುಣಿಕುಣಿಮ ನೊರಿಯ ತೆರಿತೆರಿಯೆ ಅಟ್ಟ ಪಾಸ.
ಗಾಳಿತೀರು ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಬೀಸಿ ಸರೆಗುದುನ ಜಯವಿಲಾಸ.
ಭೂಮಿ ಸುತ್ತಿ ತುತ್ತೂರಿ ಬರುವ ಬಾಸುಲಿಯ ತೂರ್ಯವಾದ
ಯಂತ್ರ ಗಿರಣಿ ಎದೆಗುಕ್ಕು ಮುಖ ಭಯರುದ್ರ ಭುಂ- ಸಿನಾವ.

ಅಕಾಶವಾಣಿ ಮಾರುತರ ಓಣಿಓಣಿಯಲಿ ಶಂಬಿ ಉದಿ
ದೇವಹೃದಯಕೂ ಜೀವದೇವರುಡುಗು ಮಾಡುತ್ತಿಹುದು ಹಾದಿ.
ರವಿತೇಜ ಕಂಡ, ಹಲನೀರನುಂಡ, ಎಸೇನೊ ನೆನಪು ಜನಿಸಿ
ಭವ್ಯಬಂಧದಲಿ ದಿವ್ಯಭಂದ ವೇದ-ಪ್ರಬಂಧವೆನಿಸಿ.

ಅಂಧ-ಹೃದಯದಲಿ ನುಸುಳುತ್ತಿಹುದು ಸವಿ ವಾಳಮೇಳವಾಗಿ.
ನೀನೆ ದೇವ ! ಓ ಜೀವ ಭಾವ ! ಎನೆ, ಚೆಲುವಿಗಾಗಿ ಮಾಗಿ.

ಉತ್ಕೃಂತಿ

ಮೊಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಚಲಪ್ರಸನ್ನಪ್ರಸಾದಸೌಧ ಒಂದು.
ಸ್ಥಿತಿಕಮುಕುರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಎಂಬ ತೆರ ಕಂಡೆ ದಿವ್ಯ ಅಂದು.
ನಾಗಮೋಡಿಯಲಿ ನಿರುತಿತ್ತು ನಿನೋ ಪುರಾಣರಕ್ತಿ,
ಯುಗದಜುಗದ ತಿರುಪಣಿಯ ದಾರಿಯನು ಸಾವಕಾಶ ಹತ್ತಿ.

ಜನ್ಮಮರಣವಜ್ಞಾನಬಂಧ ಬೇಕಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಮುಕ್ತಮನವು ಈಸಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಹಿರಿ ಬೇಕುಕಡಲ ಕಂಡು.
ಕ್ಷಿಪ್ತ ಕೃಷ್ಣಗತಿ ತೊರೆದು ಮೊರಟಿತ್ತು ಪ್ರಾಣಜೀವೀತಿ.
ನಿಶಾ—ಗರ್ಭವನು ಬೇಗಿಸಿತ್ತು ನಾ ಕಂಡೆ ಜಡ-ಜ್ಯೋತಿ.

ಜೀವವನುಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಅನಂತ್ಯದೊಂದು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು
ಭಕ್ತಿಹೃದಯ ಪಡೆದಿತ್ತು ಭಗವದಾನಂದ ಮೊತ್ತ ಬಿಟ್ಟು.

ನಿರ್ವಸ್ತುಭಾವ

ಅಧಃಪತಿತ ನಿಃಸೀನು ಆತ್ಮದಿಚ್ಛೆತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಒಂದು
ಇಲ್ಲತನದ ಕೊನೆ-ಮೊದಲುಗಳಲಿ ಅರೆಅರವು ಮರವುಗೊಂಡು
ಇದು ಬಿಡಿಸಬರದ ಕಗ್ಗಂಟು ಕೂಟ ಜನ್ಮದ ರಹಸ್ಯವೆಂದು
ಅತಿಸಾವಕಾಶಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಿರೀತಿ ಮನಕೆ ತಂದು

ಪಾನು ಬಂದ ಘನ ಅಂಧಗರ್ಭವಾಸವನೆ ಮರಳಿ ನೆನಿಸಿ
ಇಲ್ಲವೆಯ ಬಯಲ ಬಯಸಿತ್ತು ಅದುವೆ ಆಲಯವು ಲಯಕೆ ಎನಿಸಿ.
ಅಜ್ಞಾತದೊಂದು ಹೋಲಿಕೆಯನುಳ್ಳ ಮುಕ್ತಾದ ಮೂಕಮುಖವು
ಮರವೆ ತುಂಬಿರುವ ಮಾಟಗಳನೆ ಮರಮರಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಕುರುಡು ಕಲ್ಪವನೆ ಬರಡುಹಾದಿಯಲಿ ಎತ್ತೊ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು
ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥಗಳ ಉಗಮ ಅಡಗಿದೊಲು ತನುದ ಆಳದಲ್ಲಿ

ಸಾವಿತ್ರಿ

(ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳು)

ಕಾಂಬನೊಬ್ಬ ಒಳಗಿಹನು ಬಲ್ಲನೋರಣದ ಹಂಚು-ಸಂಚು.
ಅದು ಕಾಣದಣ್ಣ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅಡಿಗಡಿಗು ಅದರ ಅಂಚು.
ಉದಿ ಉಸಿರನುಬ್ಬಿಸುವನೆಮ್ಮ ಕಣ್ಣಾಚೆ ತಿರುಗಲಿಗೆ
ಹುಟ್ಟು-ಬಾಳುಗಳ ದರಿಗೆ ನೂಗಿದೊಲು ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ನಮಗೆ
ಕಾಲಪಥಿಕನಾ ಕಿವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿತಾ ಕರೆಯು, ಕೇಳಿ ಸೊಲ್ಲ
ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಏಕಾಂತಿಯಾಗಿ ಅದರಾಳವನನೆ ಬಲ್ಲ.
ಹೊರಟ ಯಾತ್ರಿ ದಿಕ್ತಟದ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ಮೂಕಮುಗ್ಧನಾಗಿ.

*

*

*

*

ಕಾಲ-ಜನಿತ ಮಾನವರ ಈ ಜ್ಞಾನ ಇತ್ತು ಮೊದಲು ಅವಗೆ
ಬೆಳಕು-ಮನದ ತೆರೆ ಸರಿದು ಹಿಂದೆ ಅವ ಹೊಕ್ಕನಾಗ ಒಳಗೆ.
ನಮ್ಮ ಬಗೆಗೆ ಕೇವಲದ ಕಣ್ಣೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಮುಸುಕ ನಡುವೆ
ಗೂಢಗವಿಯ ಅವ ಕಂಡ, ಮತ್ತೆ ಮುಂದಾ ರಹಸ್ಯದ್ವಾರ
ಆತ್ಮನೊಳಗಿನಾ ಧೃಷ್ಟಿ ದಾನದಾ ಬಾವಿ ಅದರ ಬಳಿಗೆ
ಅಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಶ್ರೀವಿಜಯಪಕ್ಷಿ ಕಾವೊಡುತ ಧ್ಯಾನಲೀನ
ಇಲ್ಲ ಬೆಳಕೆ ಆಕಾಶ ಸರ್ವಸರ್ವತ್ರ ಜ್ಞಾನತಾನ.
ಪ್ರಾಣಸ್ಪಂದನವು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರೂ ಸಾವು ದುಮುಕ ಸಲ್ಲ.
ಉಸಿರು ಹಿಂಗಿಯೂ ಬಗೆಯು ಇಂಗಿಯೂ ಆತ ಬದುಕಬಲ್ಲ.

*

*

*

*

ದೇವರೆಚ್ಚರಿವ ಉದಯರಾಗ ಬ್ರಾಹ್ಮೀಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ
 ದಿವ್ಯಘಟನೆ ಘಟಿಸುವದು ಇತ್ತು ಆ ದೇವಯಾನದಲ್ಲಿ
 ತನ್ನ ಶಾಶ್ವತಿಯ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ನಿರ್ದೀಪ್ತ ಐಕ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಮೌನದಂಚಿನಲಿ ಮೈಯು ಚಾಚಿ ಮಲಗಿತ್ತು ಮಿಸುಕದಾಗಿ.
 ನಿಶಿಯ ಮಹಮನವು ಏನೊ ಮುಂಗಂಡು ಸ್ವಯಂ ಲೀನವಾಗಿ.
 ಅನಿರ್ಭೇದ್ಯವಿದು ಇದು ಅಪಾರ ಎನಿಸುವದಗಾಢ ಚಿಂತೆ
 ಆ ಅಮೂರ್ತ ಆನಂತ್ಯದಾಳ ಪಾತಾಳಖಾತ ಬಂತೇ
 ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದಾ ಧ್ಯಾನಗಮ್ಯ ಸಂಕೇತ ಚಿತ್ರದಂತೆ.

ಆರೋಹ

೧. ಮಾನ

ಮೌನಾಃ, ಮೌನಾಃ, ಮೌನಾಃ ಮೌನ-ವಿಮಾನಾರೂಢಾ
ಅನ್ಯತಾತ್ಮಾ, ತರ ! ಉತ್ತರ ! ಭೋಃ ಉರ್ಧ್ವೋರ್ಧ್ವೋ, ಭೋ
ಈ ಮಾಯಾಮಂಡಲ ಮುರಿಯೋ, ದಾಟಿ ಆ ತಿರನ ಚಕ್ರ
ಎರೈ, ಏಕಾ, ಏಕೈಕಾ ಮರಣೋತ್ತೀರ್ಣಾ
ಫೋ ! ಪಿಸುಪಿಸು ಮಾತೋ ಮಾತು, ಇರುಳಿರುಳಿನ ಭುಂಭೋದ್ಗಾರಾ
ಕರೆ, ಕರೆನರೆ ಕಿರಿಕಿರಿ ಲೋಕಾ
ಬಿಡು ಲೋಕಾ, ಉಳಿದೊದ್ದಾಟಾ
ಚಿರಮೌನದಿ ಹೊಗು ಹೊಗು ಏಗೂ ಮೇಗೂ.
ವಿಶಾಲಾ, ಅಚಲಾ, ಅಕ್ಷರಾ, ಅರೂಪಾ, ಅದ್ಭುತಭೂತಾ
ಸ್ವರ್ಗೋಪರಿ ಸ್ವರ್ಗಾ, ಅಗಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕು ಮಿಗಿಲಾ,
ಶುದ್ಧಾ, ವಿಶುದ್ಧಾ, ಸತ್ತ್ವಾ ಮಹಿಮಾಮಗ್ನಾ
ಸ್ವಾನ್ವೀಕ್ಷಕ ಸೋಜ್ವಲ ಸ್ತಿಮಿತಾ
ಅಸೀಮಾ, ನಿರೋದ್ಗಾರಾ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸಂವಾದನಶೀಲಾ
ಮಾಡೈ ವಿಚಾರಾತೀತಜ್ಞಾನಾ, ಪಡೆ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯಗಭೀರಾವೋದಾ
ಅವಿಕಾರಿತ ಜ್ಯೋತಿಯೊಳಿರು ವಿಶ್ರಾಂತಾ, ಮೂಕಾ,
ನಿಶ್ಯಬ್ದಿತಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಾ
ನಿನ್ನನ್ನೇ ಮೊರೈ ಆತ್ಮಾ, ಪ್ರಕೃತ್ಯೋತ್ತರವುರುಷಾ
ಓ ಸಾಕ್ಷೀ, ಕಳೆದುಳಿ ಉಳಿ ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲಾ
ಕಾಣೈ, ಕೇವಲಾ, ಬ್ರಹ್ಮಾ, ಶಾಶ್ವತಾ
ಸನಾತನ ಮಾತ್ರಾ, ಶಾಂತಾ, ಮಾನೋನ್ಮಾನಾ
ಓ ಲೋಕೋತ್ತಮ ನಾಮಾತೀತಾ, ಏಕಾ
ಭೌಮಾಮೃತ ಆತ್ಮಾ.

೨. ಮೌನಾತೀತ

ಉನ್ನಜ್ಜೋನ್ನಜ್ಜ, ಹೇ ಮೌನನಿಮಗ್ನಾ,
ಅವರ್ಣ್ಯದ್ರವ್ಯಸ್ವಭಾವಾ,
ಪ್ರಭಾವಾ, ನಿಭಾವಾ, ಸಹಿತಾ
ಆರೋಹಿಸು ಭೋ ಅವೃತಾತ್ಮಾ
ಕಾಲಕೆ ಕೊಡು ಚಿರತರ ಅರ್ಥಾ
ಕಾಲಾತೀತಾಲಿಂಗಿತಾ ಭವ ಮಾಧುರ್ಯೋದರ ಪ್ರವಿಷ್ಟಾ
ಶಾಶ್ವತಿಯಲಿ ಬಾಳ್ವೆ ಜಾಗೃತಾ, ಅನಂತಪ್ರೇಮೋದ್ಭೂತಾ
ಪೂರ್ಣಾಪೂರ್ಣಾಪೂರ್ಣಾ ಸ್ವಪ್ರಾಪ್ತಾ ಆಪ್ತಾ ಪೂರ್ತಾ
ಪ್ರಿಯಹೃದಯೇ ಸಂಪ್ಲುತಸ್ವರಸಾ
ಇಮ ಯಾವುಮೊ ಬ್ರಹ್ಮಾತೀತಾ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂತರ್ಜಾತಾ, ತ್ರಾತಾ
ಸ್ವರೂಪಾ, ರೂಪಾರೂಪಾರೂಪಾ, ಬಹುರೂಪಾ, ಭೂಪಾ, ಜೇತಾ
ಲೀಲಾವಿಗ್ರಹಾ, ಆಹಾ ಚಿರಸಂತತಿ ಸಂತತಜನಿತಾ
ಪ್ರಕೃತಾ ವಿಕೃತಾ ಕೃತಕಾ ಕೃತಕೃತ್ಯಾ ಧನ್ಯಾಮೂರ್ತಾ
ಸುಂದರಾ, ಸುಬಂಧಾ, ಸುಗಮಾ, ನಿಗಮಾತೀತಾ
ಹೃದಯೇ ಹೃದಯಾಂತರ್ಹೃದಯೇ ಲಗ್ನಃ ಪರಮಾತ್ಮೇನುಗ್ನಃ
ಸಾಕ್ಷಿನ್, ದೃಷ್ಟಂ ತ್ಯಜ, ದೃಷ್ಟಂ ತ್ಯಜ
ಭಜ ಸ್ವಾಂತಂ ಏಕಾಂತಂ ಏಕಂ ಬ್ರಹ್ಮಚಿರಂತನಂ
ಆಃ ಲೋಕಾತೀತಾ, ಅನಾನಾ ಏಕೈಕಾ
ಓ ಮಹದ್ಭೂತಾ, ಅವೃತಾ!
ಭವಮೌನೀ, ಶಾಂತೋನಂತೋನಂತಃ

ಪ್ರಾಣದೇವತೆಗಳ ಪರಮಸ್ವರ್ಗ

ಮಧುಮಧುರವಾದ ಹಿರಿಹಗಲು ಒಂದು ಬೆಳಗಿತ್ತು ಅವನ ಸುತ್ತು.
ಹರ್ಷಾವತರಣ ಆನಂತ್ಯದಿಂದ ಪುಭೆ ಬೀರಿದಂತೆ ಇತ್ತು.
ಬಂಗಾರನಗೆಯ ಹೊಂಗಾವಲಲ್ಲಿ ಮೆರೆದಿಹವು ಸುಖದ ಬೀಡು,
ಬಿಡುಗಡೆಯ ಪಡೆದ ಒಳಗಡೆಯ ಎದೆಯ ಹವಹದುಳವುಳ್ಳ ನಾಡು.

ಆದೇವದೇವನಾ ಸೋಮರಸವು ಮೈಗಳಿಗಿಡ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಎಂದೆಂದು ತನ್ನ ದಿವ್ಯತೆಯಲುಳಿದು ಮುಳುಗಿಹುದು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ.
ಎಲ್ಲ ದೇವರಿಗೆ ಮುಡ್ಡುಬಹದು, ಬಲು ಸಲುಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಳೆದು.
ಹಿಗ್ಗಿನೊಂದೆ ಕಾಯಕದೊಳಿಹುದು ಅದು ದೇವನಾಚ್ಛೆ ತಳೆದು.

ತನ್ನ ತಾನೆ ಆಳುವದು ತನ್ನ ಸ್ವಾನಂದದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ
ಅದರ ಬಲದ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯಗಳಲಿ ಅರಸೊತ್ತು ತಾನೆ ತಾಳಿ.
ಎಲ್ಲ ರೂಪಗಳು ಯಾವ ಮೋದವನು ನೆಮ್ಮಿ ನೆಚ್ಚಿ ಇಹವು
ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕು ಅಳಿವಂಥ ಕಾಲಕೂ ಬೆಚ್ಚಿಬೆದರದಿಹವು.

ಮುತ್ತಲರಿಯದೆಂದೆಂದು ಅದನು ಪುತಿಕೂಲ ಸ್ಥಿತಿಯು ಕೂಡ.
ಇಂಥ ಸಹಜ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಲಸಿಸುವದು ನೋಡ.
ಆ ಮರಣಕೌತೂಹಲ ಕೊಡುವ ಮೈಯ ಕ್ಷಣಭಂಗುರತ್ವವಿಲ್ಲ.
ಅಡಗೊಮ್ಮೆ ಎಡವಿ ಭಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಂಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲ.

ಆ ರಾಗಭೋಗದಾವೇಗಗಳನು ಬಿಗಿಹಿಡಿದವುದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ?
ಸಂತ್ಯಸ್ತವಾದ ಸುಖದೊಂದು ತಕ್ಕೆ ಇರೆ ಬೇರೆ ಪುಲಕ ಬೇಕೆ ?
ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಏನು ಅದ್ಭುತದ ಓಟ, ಕುಡಿಬೆಂಕಿ ನೋಟ, ಕೂಗು
ತನಿಸ್ಪ್ರಾಣದೂರ್ಮಿ ನಿಗಿನಿಗಿಯೆ ಹರಿವ ನೆತ್ತರಿನ ತುಂಬು ತೇಗು.

ಅದು ಇಹುದು ದೇವನಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಗೆದ ನವರತ್ನನಗರದಲ್ಲಿ
ಒರಗಿಹುದು ಎದೆಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಪ್ರೇಮ ಹರಿದಿರಲು ಆಗಿ ಬಳ್ಳಿ.
ಅದಕಾವ ಬಂಧ ? ಸ್ವಚ್ಛಂದದಿಂದ ಆನಂದ ಕೀರ್ತಿಸುವದು ;
ಬಿಸಿಲೊಡ್ಡು ಮೈಯ್ಸಿ, ಬೆಳುದಿಂಗಳುಣಿಸಿ, ಜ್ಯೋತಿಯನೆ ಮೂರ್ತಿಸುವದು.

ಪೆರುಮಾಳನ ಕೆಂದಾವರೆ

ಪೆರುಮಾಳನ ಕೆಂದಾವರೆ ಅರಳಿದೆ ನಸುನಕ್ಕೆ !
ಹರಿನೀಲದ ಬಾನೊಳಗಿನ ಸಿಂಧೂರದ ಚುಕ್ಕೆ.
ನಲಿವಿನ ನಲಿನವು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿಯೆ ಬಿಚ್ಚಿ
ಎಳ್ಳಡಿ ಧಾಳಾಧೂಳಿಯ ಎಳ್ಳಣ್ಣದ ಕೆಚ್ಚೇ
ಕಾರಣತನುವಿನ ಕೃತಿಯೇ ಸವಿಯೇ ಹರಿವರಿಯೇ
ಮನುಹೃದಯದಿ ಚಿಗಿ ನಿಗಿನಿಗಿ ಜಿಗಿ ಮೇಲಕ್ಕುರಿಯೇ
ಹೆಸರಾಚೆಯ ಭಾವದ ಹೂ ಸುರಿಸಿದ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗೇ
ಬೆಡಗಿನ ನುಡಿ ಮೌನದ ಕುಡಿಮುಗುಳೇ ಮುಮ್ಮೊಗ್ಗೇ.

ಪೆರುಮಾಳನ ಕೆಂದಾವರೆ ಬೆಳಕಿನ ಚಂದಿರುಳೇ
ಬಾಳಿನ ತಿರುಕೋಡೊಳಗಿನ ಬಲು ಅರಿವಿನ ಅರುಳೇ
ಕಗ್ಗೊನೆಗಾಣೈಯ ಒಳಗಿನ ಅಕಲಂಕಿತ ಕೆಚ್ಚೇ
ನೆಲದೆದೆಯಲಿ ನೆಲೆಮಾಡಲೆ ಹೊನ್ಹೂ ಮನಮೆಚ್ಚೇ
ಗುಟ್ಟೇ ಹುಟ್ಟೇ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಹುರುಳಡಗಿದ ಹೆಸರೇ
ನಿಷ್ಕಾಲದ ನಡುನೆತ್ತಿಯ ನೇಸರೆ ಹೊಂಬಸರೇ
ದಿವ್ಯಮುಹೂರ್ತದ ಅತಿಥಿಯ ಕಾದಿರುವದು ಈಗ
ಮೂರಾಳದ ಕತ್ತಲೆ ಅದ ಬೆಳಗಿಸು ಬಾ ಬೇಗ.

ಪೆರುಮಾಳನ ಕೆಂದಾವರೆ ರತ್ನಪ್ರಭೆ ಬೀರೆ.
ಇರುಳಿಂಗಿತು ಮರ್ತ್ಯರ ಸಂಕಲ್ಪವೆ ಹೊತ್ತುತಿರೆ
ಆನಂತ್ಯದ ತಪಚಿತ್ತಿತ ಚೀನಾಂಶುಕವಾಗೆ
ದಿವ್ಯಪ್ರತಾಪದ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಯ ಹಾಗೆ

ಕಾರ್ವೋಡದ ತಿಳಿನೀರಲಿ ಕೆಮ್ಮಿಂಚುರಿವಂತೆ
ಡಾಳಿಂಬರ ಮೈದುಂಬರೆ ತಾನೇ ಬಿರಿವಂತೆ
ನಿನ್ನಾ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಟಕೆ ಬೆಳಗಾದೊಲು ಹಣತೆ
ವಿಗ್ರಹಗಂಡೊಲು ಅಮರತೆ ನರನಾರಾಯಣತೆ.

ಪೆರುಮಾಳನ ಕೆಂದಾವರೆ ಬಾಳನ ತಾಣವಿದೋ
ವರ್ಣಕ್ರಮ ಬಣ್ಣಸರಂಗೊಂಡಿಹ ವೀಣೆಯಿದೋ
ದಿವ್ಯೇಚ್ಛೆಯ ಮೈದಾಳಿದೆ ನೇರಿಳೆ ಬಣ್ಣದೊಳು
ಶತದಳದೊಲು ದಳದಳದಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಕಣ್ಣಿನೊಳು
ನೆಲ ಬಾನಿಗು ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯ ನಿಲ್ಲಿಸು ನಿಲ್ಲಿಸೆಲೇ
ಮರ್ತ್ಯವು ಮರಣವನರಿಯದ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲಿ ಸೆಲೆ
ಮಧುಮಂತ್ರದ ಭಂದಸ್ಸನು ಪಲ್ಲಟಿಸುವ ಹಾಗೆ
ಕಾಲನ ಕಂದರ ಮಾಡೈ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯರಾಗೆ.

ಪೆರುಮಾಳನ ಕೆಂದಾವರೆ ನಲುಮೆಯ ನಲಿನವಿದೋ
ಗುರುಕಾರುಣ್ಯದ ಭಾವಜ್ವಾಲಾಮಾಲೆಯಿದೋ
ಎಂದೆಂದಿನ ಮೊಗದೊಳಗಿಹ ಹಿಗ್ಗಿನ ನಾಚಿಕೆಯೋ
ಬಾಳಿನ ಅಳವ ತುಂಬಿದ ಮಾಣಿಕವೀಚಿಕೆಯೋ
ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪಾತಾಳದ ಎದೆಯಾಳವೆ ಬಿಕ್ಕುತಿರೆ
ಬಾ ಬಲವೇ ಬಾ ನಲಿವೇ ಚೆಲುವೇ ಉಕ್ಕುತಿರೆ.
ಬಿಸವಂದದ ನಂದನಬನ ಮಾಡೀ ಜಗವಿಂದು
ಬಾಳಾಗಲಿ ಚಿನ್ನೋದದ ಮುತ್ತಿನ ಸರವೊಂದು.

ಮಾನಸ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ

• (ಸಾವಿತ್ರಿ)

ಕೊನೆಗಲ್ಲಿ ಬಂತು ಬರಿದೆನುವ ಬಯಲು ಆ ಉದಾಸೀನ ಬಾನು.
ಕೋಟಿ ಪುಶ್ಪಿ ಏನೇನು? ಇರಲಿ ಉತ್ತರವು ಬ್ರಹ್ಮ ನಾನು.
ವಿಶ್ವ ಹೇಳುತಿದೆ ಮೌನ ಕೇಳುತಿದೆ ಮನನ ಏಕತಾನು.
ಜೀವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಿಲ್ಲ ಕೊನೆಯು ಪ್ರತಿ ಮೌನ ಕಾಮಧೇನು.

ಲವಲವಿಕೆಯೆಲ್ಲ ಎಕ್ಕೆಕ್ಕಿ ನಡೆದು ಮುಗ್ಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿತ್ತು.
ಬರಿ ಸಾಮಸೂಮ ಹಬ್ಬುತ್ತ ಒಮ್ಮೆಗೆಲೆ ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿ ಇತ್ತು.

* * * *

ನಿರಾಕಾರ, ನಿಶ್ಚಯ ಮತ್ತು ನಿಶಬ್ದ ಪುರುಷನೊಬ್ಬ.
ಹೊತ್ತು ಹೊರತಾಗೆ, ತನ್ನ ತಿಳಿದವನು ತಾನೆ ತಾನು ಆಗಿ,
ನಿಸ್ತರಂಗದಾ ಆಳದಲ್ಲಿ ಅರಿವೆನಿಸಿ ಆಗಳೂನೂ
ನಿರ್ಮಾತನಲ್ಲ, ನಿರ್ಮಾಣವಲ್ಲ, ಪೂರಾ ಅಜಾತನಾಗಿ

ಒಂದರದೆ ಹಲವು, ಇವನಿಂದೆ ಹರವು, ಎರವಿಲ್ಲದೊಬ್ಬನೊಬ್ಬ,
ಇಲ್ಲದಕೆ ಆಳತೆ ಬೆಳ್ಳಂ ಬೆಳಕು—ಮುಸುಕಿತ್ತು ಗುಪ್ತವಿರಿಸಿ.
ಅವ್ಯಕ್ತ ತನ್ನ ಅವಠಣಗಳಲಿ ಕಾಪಾಡಿದಂತೆ ಉಳಿಸಿ,
ವಿಶ್ವದೊಂದು ವಿಷ್ಣುಂಭದಾಚೆ ಲೋಕಾಃಲೋಕ ದಾಟಿ,
ಬ್ರಹ್ಮದಕ್ಷರದ ಪರಂಧಾಮ ಏಕೋ ಏಕವೆನಿಸಿ,

ಅರಿದಾದ ಗೂಢಕಾರಣವು ತಾನು ದುರ್ಭೇದ್ಯದಾತನಾಗಿ,
ಚಿರಂತನವು ತಾ, ತಾನನಂತ್ಯಕೇವಲವಗಮ್ಯವಾಗಿ.

* * * *

ಆಕಾರವಿರದ ಆಕಾರವೊಂದು ಆತ್ಮಾರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಯೆ,
 ಹುಹದ್ಭೂತ ಗತಿಸಿರಲು ಅದರ ಘನಭಾಯೆ ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯೆ,
 ಆ ಅಪಾರ ಪಾರಾನಾರದಲ್ಲಿಳಿನ ಮೊದಲು ಗಳಿಗೆ,
 ಅಳವೆ ಅಲೆಯಲೆಯ ಕೊನೆಯ ಕಲೆಯ ಅನುಭವದ ಹಾಗೆ ಕಳೆಯೆ,

ಶೂನ್ಯಸಾಗರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಇಂಗಿಂಗಿ ಜಡಧಿ ಹೋಗಿ,
 ಬಯಲು ಭಾವನೆಯ ತೇನ ಭಾವಿಯಲೆ ಆರಿಹೋದ ಹಾಗೆ,
 ಅನಕಾಶವನ್ನು ನೆಂಬಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಹದಾತ್ಮಧ್ಯಾನ ಪ್ರಖರ,
 ಕಾಲವನೆ ಕೊಸರಿ ನಿಡಿದಾದ ತಾನು ಶಾಶ್ವತದ ಶೂನ್ಯಶಿಖರ,

ಅದ್ಭುತವು ಭವ್ಯ ವ್ಯಭಿಚರಣೆ ಇದರ ಸುಸ್ಥಾಣು ದಾಂತಶಾಂತ.
 ಜಗಜೀವಗಳನು ತಾ ಹೊರಗು ಮಾಡಿ ನಿಬ್ಬಿರಗು ಮೌನವಾಂತ
 ಎರಡರಿಯದೊಂದು ಕೈವಲ್ಯ ನೈಜ ಬರಿಬೆತ್ತಲೆತ್ತಲಾನೂ.
 ಕಂಡಿತ್ತು ಅವನ ಕಡು-ರಾಗಿ ಜೀವ ಅರಸರಸಿ ಕೊನೆಗೆ ತಾನು.

* * * *

ಆಳಾದ ಶಾಂತಿ ಅಲ್ಲಿತ್ತು, ಇಲ್ಲ ಹೆಸರಿರದ ಶಕ್ತಿಯಾಕೆ
 ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಧುರ್ಯವಂತೆ, ಮಾಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಮಾತೆ
 ತನ್ನೆದೆಗೆ ಅವಚಿಕೊಳುವವಳು, ತನ್ನ ಸಂತತಿಯ ಬಾಳ್ವೆ ಜೋಕೆ.

ಎನವಳ ಹಿಡಿತ, ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚ ಆ ಅಗಲ ತಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ
 ನೆಲೆ ಹತ್ತದಂಥ ಹರ್ಷಪ್ರಮೋದ ಆನಂತ್ಯದಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ
 ಸಾಳೆ ನಾಡಿದಿನ ಬಾಳಕಾಳು ಬೆಳೆಸೆನುವ ಮೋದಮುದ್ರೆ
 ದೈವದುನ್ನಾದದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಗಾವು ಎದ್ದ ಭಾವಭದ್ರೆ.

* * * *

ಬೆಳಕುಕತ್ತಲೆಯ ಎರಡು ಗೋಲಗಳು ಒಂದನೊಂದು ದೂಡೆ,
 ಮೇರಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಚರಿತಕ್ಕೆ ಗೀರುಹಾದಿ ಮಾಡೆ

ಕ್ಷಣಿಕ ಘಟನೆಗಳ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ; ಜೀವಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ.
ಬದುಕಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಯುವರು ಅಲ್ಲಿ ಬದುಕುವರು ಸಾವಿಗಿಲ್ಲಿ ?

ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಮರಣವನೆ ಉಂಡು ಅಮರತ್ವ ಭೋಗಭಾಗಿ
ತನ್ನ ಕೃತಿಯ ಗೋಪುರದ ಚಕ್ರದಲಿ ವಕ್ರವಕ್ರವಾಗಿ
ಆಡಿದ್ದೆ ಆಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಬಲಗೊಂಬುವಂತೆ ಆಗಿ

ಮೂಲ ಭಂಡವಲು ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ, ನಿಜ, ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ ಕೂಡ
ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲ ಅಜ್ಞಾನದಂತೆ ಮೊದಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮೂಢ.
ಆತ್ಮದಾನಂತ್ಯದಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿ ಅದುವು ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
ಇರವು ಬಂಧನದ ಬಾಳು ; ಸಾವುದೇ ಮುಕ್ತಿ ಎನಿಸಲಿತ್ತು. *

ಸಾವಿತ್ರಿ

ಕತ್ತಲವೆ ಇತ್ತು ಇನ್ನೂನು ದಾರುಣಾರಣ್ಯದಂತೆ ಎಲ್ಲ
ಅದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಬದಲಿಲ್ಲ ಇಷ್ಟು ಅದರಾಶೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ
ಸತ್ತ ಶಾಶ್ವತಿಯ ಸಾಯದಿರುವ ನೀಸತ್ವ ಭೂತವಲ್ಲ !

ಕರಿಕನಸು ಇರುವ ಬರಿಮನೆಯ ಕೆಳಗೆ ಹುಸಿಬದುಕು ಮಾಡುವವರು
ಇಲ್ಲೆಂಬ ನಾಡಿಗೆತ್ತೇನೊ ಹೊರಟೆ ಆ ಕುರುಡು ದಾರಿಯವರು
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎತ್ತ ಗುರಿಗೆಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲ, ಓ ಹೊರಟೆ ಹೊರಟಿರವರು

ತಮದಿಂದ ಹೊರಟು ಅತಿತಮದ ಒಳಗೆ ಹುಸಿಮರಣದೊಳಗೆ ಮರಣ
ಕಡು ಅಸತ್ತಿನುದ್ದೇಶರಹಿತ ಬಯಲಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಚರಣ
ನಿರಾಕಾರ ನಿರ್ಗಮನಶೂನ್ಯ ನಿಸ್ತಬ್ಧನಿರಾವರಣ

ಪರಿಣತಿಯು ಇರದ ಹತವೀರೈಪ್ರಭೆಯ ಗತಿಗೆಟ್ಟ ಛಾಯೆ ಬಳಲಿ
ಆಶೆಯಳಿದ ನಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲಿ
ಕಳೆದ ಜಯದ ಉಳಿದೊಂದು ಸ್ಮೃತಿಯ ತೆರ ಬರುತಲಿತ್ತು ತೊಳಲಿ

ಯಕ್ಷಿ

ನೀನಾರು ಬಂದೆ ಅಜ್ಞಾತ ನಾಮವನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಕ್ಷಿ
ಸುಪ್ತ ಜ್ವಾಲೆಗಳ ನೇತ್ರದವಳು ಘನರಾಜ ನೀಲಪಕ್ಷಿ

ಮರೆತುಹೋದ ಹೊತ್ತೊಂದು ಉದಿಸಿ ಮೂಡಿಸಿದೆ ಭವ್ಯ ಆಸೆ
ನಿಶಾಗುಹೆಯ ತೆರೆದಾದ ಅದ್ಭುತವ ಬರೆವ ಅಗ್ನಿರೇಷೆ

ರಾಗ ಜೀರ್ಣ ಸೂತ್ರಗಳ ಬೆಳಕ ತೊರೆದಿತ್ತು ತ್ಯಾಗಿ ಹೃದಯ
ರಾಜಪಥದ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಮಧುರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಯ್ತು ಉದಯ.

ವಚನಗಳು

೧

ಯಾವ ನೀರೂ ಸಾಕು ರಾಜಕೀಯನ ತೃಪ್ತೆಗೆ,
ಬೇಕೇಕೆ ಬೇರೆ ಒರತೆ ?

ಜಂಗಮ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ರಾಜ್ಯಧುರಧೀರರದು
ಇಹುದಣ್ಣ ತುಂಬ ಕೊರತೆ.

ಭೂಮಿ ಭೂಮಾನಂದಕಾಗಿ ಓಗರೆದಿತ್ತು
ಬಂತು ಬೇರೆಯ ನೆಲೆಯ ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆ.
ದೇವದ್ರವ್ಯವೆ ಇಳಿದು ಮನುಜರೂಪವ ತಳೆದು
ತೋರಿತ್ತು ಗುರುವಿನಾ ದೊರೆಯ ಗರಿಮೆ.

ಹೋ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಭೌತಿಕವು ಆದರೂನೂ
ಆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ
ನಂ, ಬಿಗಿಯೆ ಬಿಗಿಯು ಅದು ಪುರುಷ
ಧಾತು ಶ್ರೀಶ್ರದ್ಧೆ ಜೀವಕೀಲ.

ಅನುಭವ ಸಹ ಅನುಭಾವವು
ಅನುಭೂತಿಯ ಕಂಪ
ಆಳದೊಳಿದೆ ಬಾಳಿನ ಬೆಲೆ
ಭಾವಿಸು ಆ ತಂಪ.

ಪ್ರಕೃತಿ ಯಂತ್ರಕೃತ ಒಡವೆಯಲ್ಲ
ಈ ಒಡೆಯನ ಒಡನಾಡಿ
ಅದರ ಗತ್ತು ಓ ಈ ಜಗತ್ತು ತಾನ್
ಅದೇ ಗಾಡಿ ಮೋಡಿ

ಅತ್ತರೆ ಮುತ್ತಿಲ್ಲ,
ನಸುನಗೆ ಭಂಗಾರ;
ಮುತ್ತಿಗೆ ಅತ್ತಿಲ್ಲ,
ಬೆರೆವುದೆ ಶೃಂಗಾರ

ಉದಾಸೀನದಲಿ ಬರುವ ವಿಸ್ಮೃತಿಯ
ಭೇದ ಭೇದ ಮಾಡಿ
ಬೇಡಿಕೊಳುತಿರುವೆ, ತೋಡಿಕೊಳುತಿರುವೆ
ನಿನ್ನ ಅರಿವು ಮೂಡಿ

ಈ ವಿಚಾರ ಸಂತತಿಯು ಸಂಚರಿಸ
ದಂತೆ ಅದರ ಜೋಡಿ
ನೀನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಬಾರೊ ದೊರೆಯೆ,
ಬಗೆಬಗೆಯ ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ.

ಏಕಾಕಿ, ಪರಮಶಮಿ ಆಗಿ ನಮ್ಮೀಮನವು
ನಿನ್ನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಬೇಕು
ಆ ಗಿರಿಯ ತುದಿಯಿಂದ ಚೊಕ್ಕನೈಜವ ಕಂಡು
ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಐಕ್ಯಕ್ಕೆ ಒಲಿಸಬೇಕು

ಚೈತನ್ಯವು ಸ್ಥಿರಸ್ಥಾನವಿನಂತೆ
ಕದಲುಬದಲಿರಲಿ ತೋರಿಕೆಗೆಂತೇ
ಎಷ್ಟೆ ಇರಲಿ ಸಂಗ್ರಾಮದ ಚಿಂತೆ

ಮೌನಗರ್ಭದಲಿ,
ನಿರಾಕಾರ ನೀಸೀಮಾನಂದವ ಕಂಡೆ

ಲೋಕವು ಯಾವುದೆ ಬರಲಿ
ಭೂಮಿಕೆ ಯಾವುದೆ ಇರಲಿ
ಸತ್‌ಚಿತ್‌ ಆನಂದದ ಮುರಲಿ
ಜೈತನ್ಯದ ಅರಿವಿನೊಳಿರಲಿ

ಅತಿದುರ್ಗಮ
ಅತ್ಯವಶ್ಯ
ಪಾರ್ಥಿವ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಭಗವತ್‌ ಜೀತನವಲ್ಲಿ
ನೆಡುವುದು, ನಾಟುವುದು.

ಜೆಲುವಿದ್ದಲ್ಲಿಯೆ
ನಲಿವಿಹುದು.
ಅದರ ಒಲುವಿನಲೆ
ಬಲವಿಹುದು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕ ಐಕ್ಯದೊಳಿದೆ
ಸರ್ವೈಕ್ಯದ ಹಾದಿ

ಮಾತು ಹಡೆಯುವದೆಲ್ಲ, ಮೌನಗರ್ಭದ ಬದುಕು
ಬಾಯ್ಬಿಡಕಗೇನು ಗೊತ್ತು !
ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲೆಯಾಟ ತಿರುಗುವೀತಿಗೆ ಇದೆ
ಸೂರ್ಯನಿಗೊ ಒಂದೆ ಹೊತ್ತು.

ಕೈಗೂಡಬಹುದು ಏನೊನು ಮೂಲದಲಿ ದೇವಸ್ಪರ್ಶ ಬೇಕು
ಇದ್ದರಾಯ್ತು ಭಗವತ್‌ ಸ್ಪರ್ಶ, ಕೊನೆಗಾಣಬಹುದು ಏನೊ
ಮಾಡಲಹುದು ಏನನ್ನು ಕೂಡ ಬೇಕಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಪರ್ಶ

ಆಗರ್ಭಜಾತ ಅಧಿಕಾರ ದೇವನಾನಂದ ದಿವ್ಯ ಐಕ್ಯ

ದೇವಗರ್ಭದಿಂದ ಭೂಮಿ, ಭುವಿಯ ಗರ್ಭದೇವನು
ಅಡಗಿ ಒಳಗೆ ಇರುವದನ್ನೆ ಹೊರಗೆ ತರುವ ಯಾವನೂ ?

ಆತ್ಮನೋಚನನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವದೇ ಬೆಳಕಿಗೊಂದು ಆದಿ
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ತಿಗೊಂಬುದೇ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಹಾದಿ.

ಹೊನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿವೆ ಹೂವು ನೆಲದೀ ಕೆಮ್ಮಣ್ಣು
ಕಾಣದೆ ಅರಳುತ್ತಲೆ ಇದೆ ಶಿವಕರುಣೆಯಣ್ಣು

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಆದಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ ಅಂತ್ಯವು
ತಾಯ ಬಸಿರ ಬೆಳಕೆ ನಮ್ಮ ಚಿರಂತನದ ಚಿಂತ್ಯವು
ಬೆಳಕಿನ ಬಾಂಧವ್ಯದಿಂದ ತಾಯ ಸೆರಗ ಹಿಡಿದೆವು.
ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಬಂದೆವಣ್ಣು ಬೆಳಕಿನತ್ತ ನಡೆದೆವು

ಬೇನೆ ಬಲ್ಲ ತಾಯಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು ಹೊತ್ತು ಕಾಲವು

ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿಹುದು ಮರವೆಯ ಮುದ್ದೆ ಯಾದೀ ಮಣ್ಣುನು
ಒಗರು-ಹುಳಿಗಳ ಪಾಕದಲ್ಲಿಯೆ ಬೆಳೆಸುವನು ಸವಿಹಣ್ಣುನು.

ಎದೆಯ ಶೂಲಿ ಲಯಗೊಳಿಸಬೇಕು ತಾನಾ ತ್ರಿಶೂಲಿಯಲ್ಲಿ

ಒಳಗೆ ಹೂತಿಹುದು ಒಂದು ಶಕ್ತಿ, ಅದು ತೆರೆವುದೊಂದು ಕಣ್ಣು
ನಮ್ಮ ಮನನವನು ಮಿಕ್ಕು ನಾವು ಮೇಲಾಗಿ ಇರುವೆವಣ್ಣು
ಅದನೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮೂಡಿಸುವದು ಈ ಭೂಮಿ ಬಸಿರ ಬಣ್ಣು

ನಮ್ಮ ಕಾಣ್ಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮೂಡುವದು ತೆರೆದು ಮಣ್ಣು ಕಣ್ಣು
ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಒಳಗೆ, ಅದರಿದಿರು ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಸಣ್ಣು
ನಂ ವಿಚಾರಗಳಿಗಿಂತ ನಾವು ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇರುವೆವಣ್ಣು
ಭೂಮಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತೆರೆದು ತೋರುವದು ಆ ಕಾಣ್ಗೆಯನ್ನೆ

ಅಮೃತ ಆತ್ಮ ಗೈಯುವದು ಕಾರ್ಯವನು ಗಹನಗುಹೆಯ ಸೇರಿ
ಹೃದಯ ಮನಗಳನು ರೂಪುಗೊಳಿಸುವದು ಸ್ವಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ
ಅಮೃತವಾಗುವವು ಆತ್ಮದೊತ್ತಡಕೆ ಮರ್ತ್ಯತೆಯನು ಮೀರಿ

ನಿಸ್ತಬ್ಧ ಹೃದಯದಲಿ ವೇದಗಳ ಧರಿಸುವಳು
ಜಯಶೀಲ ಕರವಾಳದಂತೆ ಬಲ ಮೆರೆಸುವಳು
ನೋಡುತಿರುವಂತೆಯೇ ಚಿರಸುಖವ ಹರಿಸುವಳು

ಮರಗೂಳಿ ಮಣ್ಣಿನಲಿ ಬೆಳಕು-ನೆರೆ ತುಂಬಿತ್ತು
ಕುಡಿ ಹೊತ್ತಿ ಮಡಿ-ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡಲಾಯ್ತು
ಧ್ಯಾನದೀಪಿತ ಕಿರಣ ನಮ್ಮ ನೆಲ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು
ದೇವ-ಜೀವರ ಮನಕೆ ಆಯ್ತು ಸೇತು

ಹಸಿವೆಯಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು ಬಸಿರಿನಲಿ ಹಸಿದು ವಿಶ್ವದಗಲ
ಬಯಕೆಯಾಗಿ ಬೀಸಿತ್ತು ಒಲವು ತಾನಾಗಿ ಪ್ರಾಣನನಿಲ
ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮ ಪ್ರತಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರೆ ತಾ ವಿಸರ್ಗವೆನಿಸಿ
ನೆಲದ ಒಲವಿನಲಿ ಚೆಲುವೆ ಹೂತಿತ್ತು ತಾ ನಿಸರ್ಗವೆನಿಸಿ

ಜೀವನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಹಳು ತಾಯಿ ತಾನಾಗಿ ದೇವನೊಲವು
ಮನೋರಾಜ್ಯವನು ನಂಬಿ ಆಳುವಳು ಅರಳಿ ಅರಿವಿನೊಳವು
ಚುಂಬಿಸುವಳು ತನ್ನತ್ತ ಎಲ್ಲ ಹೊಮ್ಮಿರಲು ಪ್ರಾಣಬಲವು
ಬಿಂಬಿಸುವಳು ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ ಅಂಗಾಂಗವಾಗಿ ಚೆಲುವು

ಇದ್ದುದೆಲ್ಲವೂ ತಿರುಳಿನೊಳವು, ಹಿರಿಬಲವು, ಚೆಲುವು ಒಲವು,
ನಿದ್ದೆ ತಿಳಿದು ಎದ್ದಾಗ ಬೀಜವೇ ಮರವು ಹಲವು ಫಲವು,
ಹಿಗ್ಗಿದಾಗ ಕಾಣುವದು ಕಾಣದಾನಂದಮಗ್ನನಲ್ಲಿ
ಭೂಮವೆಂಬಂತೆ ಭೂಮಿ ಮೆರೆಯೆ ವಿಚ್ಛೇದನಲಗ್ನದಲ್ಲಿ

ಸದ್ಭಾವದೊಂದು ಎದೆಮಿಡಿತದಂತೆ ಓಂಕಾರ ಧ್ವನಿಸುತಿಹುದು
ಚಿತ್ತ ಚೇತನವು ಅರಿತುದನ್ನೆ ಮರೆತಂತೆ ನೆನಿಸುತಿಹುದು
ವಾಚ್ಯ ನಟಿಸಿತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿಯಲಿ ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯವಾಗಿ
ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನ ಚಿತ್ತರಂಗದಲಿ ಹೃದಯ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ

ದಿವ್ಯನಾಕದಲಿ ದಿವ್ಯಲೋಕದಲಿ ದಿವ್ಯಪಾಕವಿದೈ
ಶುಧ್ಧರಸವೆ ಓ ಸಿದ್ಧರಸವೆ ಇರುವರಿವು ಹಿಗ್ಗಿ ಇದ್ದೆ
ದಿವ್ಯತೂರ್ಯ ಎಚ್ಚರಿಸುತಿರಲು ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ದಿವ್ಯನಿದ್ದೆ
ದಿವ್ಯಸ್ವಪ್ನ ಕಣ್ತೆರವಿ ಮಾಡೆ ಅಹ ದಿವ್ಯ ಕಾಣಲೆದ್ದೆ

ಮಮತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಮತೆ ಬೇಕು, ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ.
 ದುಃಖ ಸುಲಿದು ಸುಖವುಣ್ಣ ಬೇಕು, ನಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಭ್ರಾಂತಿ,
 ನೈರವಿಲ್ಲದಾ ವೀರ್ಯ ಬೇಕು, ಸೊಕ್ಕಿರದ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕು,
 ಭಂಡಿತನವಿರದ ಹಠವು ಇರಲಿ, ಆ ಸತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧೆ ಸಾಕು.

ಭವವು ಬೇಕು, ಅನುಭವವು ಬೇಕು, ಅನುಭಾವ ಬೇಕು ಒಳಗೆ,
 ಸ್ವಯಂಭುತ್ವದಾ ಜ್ಞಾನ ಬೇಕು, ಆ ಧೀಸಮಾಧಿ ಬೆಳಗೆ
 ಮೂರು ಕಾಲಕೂ ನೂರು ಕಾಲದಾ ಸೃಷ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿ ಇರಲಿ
 ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅಷ್ಟತನುವೊ ಎನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರಲಿ.

ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸಾಂದರ್ಯವಿರಲಿ, ಆರೋಗ್ಯ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ-;
 ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಥಾನವಿರಲಿ, ಆನಂದ ಜೀವನಲ್ಲಿ;
 ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿರಲಿ ಜೀವನವು, ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಾಮು;
 ಕಾಲಿಕೈಯ ಕೈದಾಗಿ ಕುಣಿಸುವಾ ಕೃಷ್ಣಯೋಗ ನೇಮ.

ಸಹಜವೆಂದು ಇದ್ದಂತೆ ಇರಲು ಅದು ಶುದ್ಧವಲ್ಲ ಹಾದಿ.
 ಸ್ವಸ್ವಭಾವದಲಿ ಆತ್ಮಮುಕ್ತ ಸಂಬಂಧವಿದೆ ಅನಾದಿ.
 ಬದ್ಧರಂತೆ ತಿಣುಕುವದದೇಕೆ ಆ ಸಿದ್ಧಮಾರ್ಗ ಬೇರೆ.
 ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿ ಬಾಯ್ನೂಡಿಸಿಹವು; ಯೋಗಕ್ಕೆ ಇದುವೆ ಮೇರೆ.

ಏಕವಿದ್ದರೂ ಸರ್ವವೇಕೆ ಒಳಗೊಳ್ಳಬಾರದಣ್ಣ ?
 ಸಾಂತವೆಲ್ಲ ಆನಂತ್ಯಮುಖವು ಅದಕೇಕೆ ತೋರ-ಸಣ್ಣ ?
 ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಆನಂದವಿರಲಿ, ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ,
 ಬ್ರಹ್ಮಮಾನದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಗಾನದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವೇಕತಾನ.

ಒಲವಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ, ಒಲವಿನಲ್ಲಿ ಉಳೆ, ಒಲವೆ ಬಾಳ ಚೆಲುವು,
ಒಲ್ಲದಿಲ್ಲ, ಒಲಿಯುವದು ಎಲ್ಲ, ಒಲಿಯುವದೆ ಬದುಕು-ಬಲವು.
ನಾಂದ ನಾಲಗೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುವದು ನಲುಮೆ-ನಲಿವು.
ನಲ್ಲರೆದೆಯ ನನ್ನಿಯಲಿ ಹೂತು ಜಗ ತುಂಬುತಿಹವು ಹಲವು.

ಹುಂಜ ಹೇಂಟೆಗಳ ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯ್ತು ನೀರತತ್ತಿ
ಆ ಕಾಶ ತುಂಬಿ ಆನಂದವಿತ್ತು ಆನಂದವನ್ನೆ ಬಿತ್ತಿ
ಜಗವು ಜಂಗಮವು ಜೀವ-ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಿತ್ರಕಾಯ್ತು ಭಿತ್ತಿ
ಇದು ಹಸ್ತ-ಮಳೆಯ ಬಿಸಿಯುಸಿರು ಹಸಿರು, ಅಲ್ಲಣ್ಣ ಕುರುಡು-ಚಿತ್ತಿ.

ಇದು ಪುಕ್ಕತಿ-ವುರುಷ, ಓ ಬ್ರಹ್ಮಮಾಯೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲ! ಶೈವ-ಭಕ್ತಿ.
ಮಾತೆ ಭಂಗಾರ, ಮಾತೆ ಸಿಂಗಾರ, ಮಾಟ ಕಾವ್ಯಯುಕ್ತಿ.
ಎಲ್ಲಿಹುದು ಭಕ್ತಿ, ಅಲ್ಲಿಹುದು ಶಕ್ತಿ, ಬೇಕೇಕೆ ಒಣ ವಿರಕ್ತಿ ?
ಜ್ಞಾನಬೀಜದಲಿ ಚಿಗುರಿಬಂತು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಮುಕ್ತಿ

ಭ್ರಾಂತಿಗೀಂತಿ ಹೊರಹೊಳವು ತರದು, ಇದು ಅಲ್ಲ ರಜತಶುಕ್ತಿ.
ಇದು ನೇತಿಯಲ್ಲ, ಇತಿಪ್ರೀತಿಸ್ವಾತಿ ಮೌಕ್ತಿಕದ ದೈವ-ಭುಕ್ತಿ.

ಮಾತೃನಾಣಿ

ಒಳುಬೇರಿನಲ್ಲಿ ಕಡುಬೇರೆಯಾಗಿ ಚೊಕ್ಕಾದ ರೂಪವಾಂತು
ವರ ಬೇಡಿಕೊಂಬ ಸ್ಥಿರಲಗ್ನ ಬಂತು ಹತ್ತಿರಕೆ ಹೊತ್ತು ಬಂತು
ಹೇ ದೊರೆಯೆ ನಿನ್ನ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮತಿಯೇರುವಂತೆ ಮಾಡು
ಸಟ ತಳ್ಳಿ ನಿನ್ನ ದಿಟದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬರುವಂಥ ಬಲವ ನೀಡು

ಬಂದೆ ಬಂದೆ

ಮಾತೃವಚನ

ನನ್ನ ದೊರೆಯೆ ಸವಿಗಾರ ಸ್ವಾಮಿ ಈ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನೇ
ಗೊನೆಗೊಳಿಸಲೆಂದು ಜಡಜಲಧಿತಳಕೆ ಮುಟ್ಟಿದೆನು ಮೂಲವನ್ನೇ
ಸುಳ್ಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅಜ್ಞಾನನರಕ ಬೆರಳೊತ್ತಿ ಮುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿ
ಗಾಢಾಂಧಕಾರ ವಿಸ್ಮೃತಿಯ ಪರಮಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಪಾದವಿಟ್ಟಿ

ನಿನ್ನ ನೆನೆವು ನನ್ನೆದೆಯೊಳಿತ್ತದರ ಕರೆಯೆ ಹಾರಿ ಸಾರಿ
ನಿನ್ನತ್ತ ಬಂತು: ಹಾ ದೊರೆಯೆ ಎತ್ತಿತ್ತು ನಿನ್ನ ವೈರಿ
ಜಯಮತ್ತರಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿಹರು ಜಗದೊಡೆಯನೀಗ ಸತ್ಯ
ನೀನಿರದ ಬಾಳು ಅದು ಒಂದು ಸಾವು ಅದು ನರಕ ನಿತ್ಯನಿತ್ಯ

ಅಸೆಯನು ತಳ್ಳಿ ಸಂಶಯವೆ ಪಟ್ಟವನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ
ಹುಸಿಬಂಡು ಪುಂಡು ಶರಣತೆಯ ನೂಕಿ, ನಂಬುಗೆಯ ತೀವ್ರ
ಉಪಕಾರ ಸ್ಮೃತಿಯು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲವಿನ್ನು ಕಗ್ಗುರುಡು ಕಾಮಸ್ಥಳದ
ಕೊಲೆಗಡಕ ಬುದ್ಧಿ ಬರುತಿಹುದು ನೋಡ ದುರ್ಬಲದ ತಪ್ಪುಹೊಂದಿ

ಆ ನಿನ್ನ ಮಧುರತಮ ಪ್ರೇಮಧರ್ಮ ಬಾಯ್ಗಟ್ಟು ಉಸಿರುಗಟ್ಟು
 ಉಮ್ಮಳಿಸುತ್ತಿಹುದು ಹಾ ದೊರೆಯೆ ನೀನೆ ಅಪಗೆಯ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟೆ;
 ಬಿಡುವಿಯೇನು ? ಆ ಅನೃತವನ್ನು ಆ ವಿಕೃತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ,
 ಸಂತಾಪ ತಾಪ ಸಂತತಿಯನೆಲ್ಲ ಆ ಮಹಾವಿಜಯದತ್ತೆ.

ಹಾ ದೊರೆಯೆ ಆಜ್ಞೆಯನು ಕೊಟ್ಟು ನೋಡು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ವಿಜಯವಹುದು
 ನಾ ಬಲ್ಲೆ, ನಮಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಇಲ್ಲ ಜಗ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ; ಅಹುದು
 ಕಡುಕಟ್ಟೆ ನಂಬುಗೆಯ ತುಟ್ಟತುದಿಯ ಮುಟ್ಟಿವ್ವೆ ಕೂಗಿಕೊಳುವೆ.
 ದೊರೆ ಹೈ ಹಸಾದ ಜಗ ರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ ಅದು ನಿನ್ನ ಅರುಳಿನಳವೆ.

ಇದು ಏನೆ ಇರಲಿ, ಇದು ಹೇಗು ಇರಲಿ, ತೋರಯ್ಯ ಕರುಣೆದೋರು.
 ಉದ್ಧಾರವಹುದು ಜಗವನ್ಮೃತವಹುದು ಭವಜಲಧಿ ದಾಟಿ ಪಾರು.
 ಪಾತಾಳದಿಂದ ಎದೆಯಾಳದಿಂದ ಜೀವಾಳದಿಂದ ಒಂದು
 ನಿನ್ನತ್ತ ನುಗ್ಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ತಾನೆ ಬಂದು

ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡೆ ಕಡುಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನಾಗ ನನಗೆ ಅಂದೆ
 ಎದೆಗೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರು, ಧೀರಳಾಗು, ಇಗೊ ನಂಬು ಬಂದೆಬಂದೆ.

ಸದಾಶಿವಗೆ

ಶ್ರೀಗುರುವಿಗಾಗಿ ತನುಧಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದಂಥ ಸದಾಶಿವಗೆ
ಅನಂತಾನಂತ ನತಿಯ ಉಪಕೃತಿಯ ಒಪ್ಪಿಸುವೆವು ಇವಗೆ.
ಎಷ್ಟು ದುಡಿದೆ ನೀನೆಷ್ಟು ಪಡೆದೆ ಹೇ ನನೋನನೋ ನಿನಗೆ.

ಕಷ್ಟವೇನು, ಸಂಘರ್ಷವೇನು, ಪಾಡೇನು, ತಾಳ್ಮೆಯೇನು ?
ನಮಗಾಗಿ ಕಲ್ಪ, ನಮಗಾಗಿ ಶಿಲ್ಪ ಸಾಧಿಸಿದೆ ನಮಗೆ ನೀನು.

ಬಾಗಿ ಕೂಗಿ ಬೇಡುವೆವು ನಿನಗೆ ಅರಿಚಣವು ಕೂಡ ನೋಡು
ನಮ್ಮ ಸಂಪದವು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಇದ ಮರೆಯದಂತೆ ಮಾಡು.

ಚೈತ್ಯಾಲಯ

೧

ತೆವನುಂಡ ನಂಜು ತಿಳಿಗೊಂಡು ಮಂಜು-

ಮಂಜಾಗಿದೆ ಈ ಸಂಜೆಗೆ.

ಇದು ಉಷಾಮಿಷದ ಪೊಸನೇಹ ಸೇರಿ ಕಳೆ

ಎರಿದೆ ಹುರಿಮಂಜಿಗೆ.

ಭಾಮಾತ್ಮಭೂತಿ ಚೈತನ್ಯದೂತಿ, ಉ-

ರ್ಜಿತದಾ ಸಿರಿವಂತಿಗೆ.

ಕಥಕ್ಕಳಿಯ ಪುತ್ಥಳಿಯೆ! ಪೃಥಕ್ ಥತ್

ತಳಿಸಿದೆ ಜೀವಂತಿಗೆ.

ಜಡಿತುಂಬ ಕಣ್ಣು, ಇದು ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು? ಮಾ-

ಪ್ರಾಣದ ಸ್ವಾವಂತಿಗೆ!

೨

ಯಾವ ಅಚ್ಚರಸಿ? ಯಾವ ಋಷಿಯರಸಿ?

ಯಾವ ಭಾವಸರಸಿ?

ಯಾವ ಘಟ್ಟದಲಿ? ಯಾವ ಪಟ್ಟದಲಿ?

ಯಾವ ಮುಹೂರ್ತವಿರಿಸಿ?

ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರ? ಯಾವ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ?

ಯಾವ ಪಾತ್ರ ಧರಿಸಿ?

ಝಂಝುಣುಣ ಝುಣುಣ, ಝಂಝುಣುತ್ ಝುಣುಣ, ಜೀ-

ವಾಣುವ್ಯಂದ ಮೆರೆಸಿ,

ಭಂದಭಂದ ನವಬಂಧ ಪಡೆದು ಬಂ-

ದಿಹವು ಹಳತ ಮರೆಸಿ.

೩

ಛಿಛಿಲ್ ಛಿಟಿಲೆಂದು ಭುಕ್ತ್ಯಾಭುಗಿಲೆಂದು
ತಟಿತ ತಟ್ಟಿತೆಂದೂ
ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಣಿಕೆ ಕಣ್ಣುತೆರೆವಣಿಕೆ
ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿತೆಂದೂ
ಸವೋನವದ ಭವಭವದ ತವದ ವೈ -
ಭವನ ಒಟ್ಟಿತಂದು
ಕುರುಡು ಬಯಲಿಗಿಗೊ ಕಣ್ಣು ಬರೆನ ಕೈ -
ವಾಡ ಚಿಗುರ್ತಿದು
ದುಂದುದುಂದು ದುಂದುಭಿಸುತಿಹುದು ಇಕೊ !
ಹಲವು ಮುಖದಲೊಂದು.

೪

ಬಾರೊ ಇಲ್ಲಿ ಬೈರಾಗಿ ಬಾರೊ, ಬಾ
ಇಲ್ಲಿದೆ ತಂಗುವ ಸ್ಥಲಾ—
ತಣೆವನರಿಯದೇ ದಣೆದುಹೋದೆ, ಬಾ
ಇಲ್ಲಿದೆ ಇಂಗದ ಜಲಾ—
ಎಕೆ ರೋಸಿ, ಭಯಗೊಂಡು ಹೇಸಿ, ನೀ
ಆಕ್ರೋಶಿಸುತಿಹೆ ಎಲಾ !
ಶಿವದ ಭಕ್ತಿಗವತಾರಶಕ್ತಿಗಿಗೊ
ಇದುವೇ ಇಂಗಿತವಲಾ !
ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಪರ್ಶಣಕೆ ಮರಣವೆಂತು ? ಅದು
ಅದುವೇ ಅನ್ಯತದ ಬಲಾ.

೫

ಹಿಮಾಲಯದ ಒಳಬಸಿರಲೆ ಕೊರೆದಿದೆ
ಯಾವುದೊ ಬ್ರಹ್ಮಾಭಯಾ-
ಚಿತ್ರನೇತ್ರಗಳು ಉನ್ನಿಲಿಸುತಿನೆ
ಓಹೊ ತಾರಕಾಮಯಾ !
ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಲೆಯಾ, ಮಾಯೆಯ ಬಲೆಯಾ
ಬೀಸಿದೆ ಉದಯದ ನಯಾ
ಅರವಿಂದ ಮಿಂದ ಅರವಿಂದ ಗಂಧ ಅರಿ-
ನಿಂದಲೆ ಬಂದಿದೆ ಜಯಾ.
ಚಿತ್ರಚಿತ್ರಗಳ ಪಾತ್ರ ಕುಣಿಯುತಿನೆ
ಕಟ್ಟಿದೆ ಚೈತ್ಯಾಲಯ.

ಚೈತ್ಯಾಲಯ—ಕವನಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣಗಳ ಅಕ್ಷರಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಪ್ರಥಮ ಚರಣ	ಪುಟ
೧. ಅಗೊ ಬಂಗಾರದ ಮೂಡಲದಿಂದ ಬೀಸಿತು ಉರಿಗಾಳಿ	.... ೩೫
೨. ಅಗ್ನಾಯಿ ಇನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸೆನ್ನ	.... ೩೪
೩. ಅಧಃಪತಿತ ನೀಸೀಮ ಆತ್ಮದೇಚ್ಛತ್ತ ಶಕ್ತಿ ಬಂದು	.... ೪೬
೪. ಅನಂತದೊಂದು ನವಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿಹುದು ನನ್ನ ನಾವೆ	.... ೧೨
೫. ಅಹಂಕಾರರಹಿತ ನಾನು ಮುಕ್ತ ಆತ್ಮನಂದನು	... ೨೦
೬. ಅಂದು ನೆಲವು ಪಡೆದೀತು ಅಮರ ಜೀವಂತ ಶಾಂತಿಯನ್ನು	... ೩
೭. ಆ ಅಸೀಮದಾ ಹೊಂಚುಸಂಚಿನಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರಘಟಕ	... ೨೩
೮. ಅನಂದ ತನುಜೆ ಅನುಭೂತಿಯನುಜೆ ಅದ್ಭುತ ಪವಾಡದಂತೆ	... ೪೨
೯. ಇಗೋಟಿ ಈ ಮೌನಾ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಜಗದಗಲಾ ವಾಚಾತೀತಾ ...	೩೩
೧೦. ಇನ್ನೊಂದೆ ದಿನವು ಹೋದೀತದೀಗ ಅರೆಸತ್ತ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದು	... ೩೯
೧೧. ಇಲ್ಲಿಹ ಅಲ್ಲಿಹ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅವ ಮುಖಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಮುಖನಾಗಿಹನು	.... ೨೧
೧೨. ಈ ಮೈಯೆ ಒಮ್ಮೆ ಇಡಿ ವಿಶ್ವವೆಂದು ನನಗೇಕೊ ತೋರುತಿತ್ತು	.... ೧೬
೧೩. ಉನ್ನತೋನ್ನತ, ಹೇ ಮೌನನಿಮಿಗ್ಗಾ	... ೫೦
೧೪. ಎಲ್ಲ ನಾದದಲಿ ಎಲ್ಲ ದನಿಗಳಲಿ ದೇವವಾಣಿ ಜಾಗು	... ೯೪
೧೫. ಒಲವಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ; ಒಲವಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿ. ಒಲವೆ ಬಾಳಚೆಲುವು	... ೬೭
೧೬. ಒಳುಬೇರಿನಲ್ಲೆ ಕಡುಬೇರೆಯಾಗಿ ಚೂಕ್ಕಾದ ರೂಪವಾಂತು	.... ೬೮
೧೭. ಒಂದು ಬಿನ್ನಾಣವಿಹುದು ಸುಸಮಾಧಿ ಸುಸ್ತು ಸೂರ್ಯನಂತೆ	.... ೧೨
೧೮. ಓ ಸ್ವಪ್ನಾಗ್ನಿ ಸ್ವಪ್ನಾ ನೌಕಾರೂಢಾ ಗೂಢಾ	.... ೨೬
೧೯. ಕತ್ತಲವೆ ಇತ್ತು ಇನ್ನೂನು ದಾರುಣಾರಣ್ಯದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ	.... ೫೮
೨೦. ಕಮಲವನಸಂಚಾರಿಣಿಯೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೇಕೇ ಅಸನ	.... ೪೧
೨೧. ಕಂಡೆ ನನ್ನ ಅಂತರ್ಯಾಮರ ಪುರುಷನನು ತೆರೆಯಲಿಹನ	... ೧೫
೨೨. ಕಾಂಬನೊಬ್ಬ ಒಳಗಿಹನು ಬಲ್ಲನೋ ರಣದ ಹಂಚು ಸಂಚು	.... ೪೭
೨೩. ಕೊನೆಗಲ್ಲಿ ಬಂತು ಬರಿದೆನುವ ಬೈಲು ಆ ಉದಾಸೀನ ಬಾಳು	.... ೫೫
೨೪. ಚಂದ್ರಶೈಲದುನ್ನತಿಯ ರಾಜವೀಧಿಯಲಿ ಅಬ್ಬ ಬಂಡೆ	.... ೨೨
೨೫. ದಿನವು ಮುಳುಗಿತು ಬೆಳೆದು ಚಾಚುತ ಇರುಳು ಸಂಜೆಯಲ ಯದಲಿ ...	೩೮
೨೬. ದೇವದೇವತಾ ಪಟೀಣದಲಿ	.... ೧೪

೨೭.	ನನ್ನ ಉಸಿರು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿಹುದು ಇಗೊ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಂದದಲ್ಲಿ	..	೩
೨೮.	ನನ್ನ ಜೀವಮನ ಹಿಗ್ಗಿಹಿಗ್ಗಿ ಅಕಾಶಕಿಂತ ಅಗಲ	.	
೨೯.	ನನ್ನ ಜೀವಾಲಿಂಗನಾಂಗದಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಪಂಚ	.	
೩೦.	ನನ್ನ ಮಿದುಳು ದಳವೇರಿ ದಳ್ಳಿಸಿತು ಸ್ಪರ್ಣದೀಪ್ತಿ ಇಳಿಯೆ		1
೩೧.	ನನ್ನ ದೊರೆಯೆ ಸವಿಗಾರಸ್ವಾಮಿ ಈ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನೆ	...	೬೯
೩೨.	ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೇಕೆ ಆತ್ಮವೇ ಏಳು ಹಾಳದಿಂದ	....	೪೦
೩೩.	ನೀನಾರು ಬಂದೆ ಅಜ್ಞಾತನಾಮವನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಕ್ಷಿ	....	೫೯
೩೪.	ಪೆರುಮಾಳನ ಕೆಂದಾವರೆ ಅರಳಿದೆ ನಸುನಕ್ಕೆ	....	೫೩
೩೫.	ಫಲದ ನಿರ್ಣಯವು ಏನೆ ಅದರೂ ಕ್ಷುಬ್ಧನಾಗನವನು	....	೪
೩೬.	ಬೆಳಕು ಬೆಳಕು ಕೊನೆಯಿರದ ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲೆಗೆ ಖಣವೇ ಇಲ್ಲ	..	೧೮
೩೭.	ಬೆಂಕಿನಿಲುವಂಗಿ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬುವಿಯಿಂದ ಬಂದ ಜೀವ	...	೭
೩೮.	ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೆ ಕಾವ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ	...	೩೦
೩೯.	ಮಧುಮಧುರವಾದ ಹಿರಿಹಗಲು ಒಂದು ಬೆಳಗಿತ್ತು ಅವನ ಸುಗ್ಧ	...	೫೧
೪೦.	ಮನದ ರಿಂಗಣದ ರಂಗಭೂಮಿಯನು ಆಗಿದು ಬಗೆದು ನಾನ		೧೦
೪೧.	ಮಮತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಮತೆ ಬೇಕು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ		1
೪೨.	ಮಿಂಚಿ ಚಕಮಕ ಬಾಗಿ ತೂಗುತ್ತ ಮಣಿದು ಬಳುಕುತ್ತ ನಡೆದಿದೆ		
೪೩.	ಮೋಡಗಳೊರಗಿವೆ ನಿರ್ವಾಸಿತವಾದಾಕಾಶದ ಅವಕಾಶದೊ		
೪೪.	ಮೌನಕ ಮೌನಕ ಮೌನಕ ಮೌನವಿಮಾನಾರೂಢಾ		
೪೫.	ಯಾರಣ್ಣ ನೀ ಬಿಡುಗಣ್ಣನೇ		
೪೬.	ಯಾವ ನೀರೂ ಸಾಕು ರಾಜಕೀಯನ ತೃಷ್ಣೆಗೆ		
೪೭.	ರಜತರಶ್ಮಿ ಪ್ರಸ್ಫುರಿತ ಕಿರಣೆ ಯಾರಿವಳು ತಾರಕೆಯು ದಿಗಂಬರೇ		
೪೮.	ಶಿವನುಂಡ ನಂಜು ತಿಳಿಗೊಂಡು ಮಂಜು	...	೭೩
೪೯.	ಶ್ರೀ ಗುರುವಿಗಾಗಿ ತನುಧಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದಂಥ ಸದಾಶಿವಗೆ	...	೭೧
೫೦.	ಸುಸಮರ್ಥನಾದ ವಿದ್ಯುತ್ತುತ್ತ್ರನೊಬ್ಬ ತಾ	....	೫
೫೧.	ಸ್ಪರ್ಣಸಮುದ್ರದಿ ಪಯಣಿಸಿಹ	...	೧೯
೫೨.	ಹಸಿವೆಯಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು ಬಸಿರಿನಲಿ ಹಸಿದು ವಿಶ್ವದಗಲ	....	೬೫
೫೩.	ಹೃದಯವು ದಣಿವಿಲಿ ನಲಿದಿತ್ತು		
೫೪.	ಹೊಕ್ಕೆ ನಾನು ಆಚಲಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಾಸಾದ ಸೌಧವೊಂದು		

